

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.
நான வாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.
பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

உபநிடதம் மூலம்.
சொரூபசாரம் மூலம்.
சுருதிசாரமகாவாக்கியம் மூலம்.
மகாவாக்கியம் மூலம்.

ரிபுகீதை - மனனயுத்தி மூலம்.
முத்திகண்டத்தின் சொரூபநாமம் மூலம்.
ஆத்மாநாதம் வைலட்சணநிருபகம்

இவை

சமிவனகேசுத்திரமென்னுங்கோயிலார்
ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

பலபிரதிருபங்களேக்கொண்டு ஒருவாறாய்ந்து
சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியஸ் சித்தினாயர்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாசிட்டக் கதைகளின் அவதாரிகை.

(க-வது. வைராக்கியப் பிரகரணம்.)

(அ-கை) வடநூலாசிரியராகியவான் மீதிபகவா
னியற்றற்றற்கிச்சித்த கிரந்தம் நிர்விக்கினமாககிதை
வேறவுங், குருசீட பாரம்பரியமாக யாவரும் கிரவ
ணஞ்செய்யவுஞ், சிட்டாசாரத்தாற் பெற்ற விஷ்ட
தெய்வ நமஸ்கார விலக்கணமான மங்களத்தை மக
கேரிக்கின்றார். (க)

(சுகர்கதை-அ-கை.)

அத்தருணத்தில் திவ்வியாதிவ்வியசபைபிரான்
டினாலுஞ் சந்தோஷிக்கப்பட்ட பிரகுந்தனனைக்
குறித்து மிகவு முச்சாகித்தவராய் விகவாமித்திரர்
சித்திரமான சுகர் விருத்தாந்தத்தைச் சொன்னார்.
ன்பது இக்கதை யருத்தம். (உ)

(உ-வது. முழுட்சுத்துவப்பிரகரணம்.)

(அ-கை-வசிட்டர் வாக்கியம்.)

(ந-வது உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

(ஞானவிண்மகன் கதை-அ-கை.)

இனி உற்பத்திப்பிரகரணம். அதில், ஞான
ன்மகன், லீலை, சுற்கடி, அபிந்தவர், வஞ்சகம்.

சு ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

ன், மனது, பாலன், சித்தன், சத்தபூமிகையுடைய
லவணன், என்னு மொன்பது கதைகளாம். அவை
களின் ஆன்னியோன்னிய சங்கதிகளும் அவசரப்
படி மேற்சொல்லப்படும். (க)

(லீலைகதை-அ-கை.)

முன் ஞானவிண்மகன் கதையிற் சித்துருபமா
ன பரமாத்மாவின் மாயை மனதாய்ச் சர்வசகத்
தையுஞ்சிருட்டிக்கின்றதெனக்கூறப்பட்டது. இனி
லீலைகதையிற் சகம்மாயா மயமென்றதை வெளிப்
படையாக்க மாயை தூர்க்கட கடஞ்சமர்த்தை யெ
னத்தெரிவிக்கின்றார். (உ)

(கற்கடிகதை-அ-கை.)

முன் லீலைகதையில் பிரபஞ்ச திருட்டிக்கு நா
சம்வர மாயிகத்துவஞ் சொல்லப்பட்டது. இனிக்
கற்கடிகதையிற் பிரமதிருஷ்டியைத் திடஞ்செய்தற்
காக அப்பிரமத்துக்குப் பாரமார்த்திகத்துவஞ்
சொல்லப்படுகின்றது. (ங)

(அயிந்தவர் கதை-அ-கை.)

முன் கற்கடிகதையிற் பிரமமே யீதனைத்து மெ
ன்று பிரமதிர்ஷ்டி சொல்லப்பட்டது. இப்போது
அயிந்தவர்கதையி லவ் வருத்தத்தின் சமாதான
நிமித்தம் விசுவதிருஷ்டிக்கு மனோமயத்துவஞ்சொ
ல்லப்படுகின்றது. (ச)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை. (டு)

(வஞ்சவிந்திரன் கதை - அ-கை.)

முன் ஆயிந்தவர் கதையில் பிரபஞ்சத்திற்கு ம
னோமயத்துவஞ்சொல்லப்பட்டது. இப்போது கிரி
த்திரிமைந்திரன் கதையில் வாகியேந்திரிய வியாபா
பாரத்தைப்பார்க்க மனோவியாபாரத்திற்கே பிரதா
னத்துவம் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. (டு)

(மனத்தின்கதை - அ-கை.)

முன் வஞ்சவிந்திரன் கதையில் மனோவியாபா
ரத்திற்கே பிரதானத்துவம் ஆதலின் அதுவே சுக
துக்கபோகாயதனத்துவமாகலின் முக்கியமானசரீர
மென்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது மீட்டு மத
ன்சொருபம்நிருபித்தற்குச்சித்தத்தின்கதை யாரம்
பிக்கப்படுகின்றது. (சு)

(பாலன் கதை - அ-கை.)

முற்ககையிற்சித்தசொருபநிருபிக்கப்பட்டது.
இப்போது பிரபஞ்சமித்தையாருபமாயினும் மனச்
சங்கற்பமாத்திரத்தால் விசாரமற்ற மதியினர்க்குப்
பாரமார்த்திகபுத்தி அது திடப்படுவதெனப் பால
ன்கதை தெரிசனத்தாற் சாதிக்கப்படுகின்றது. (எ)

(சித்தன்கதை - அ-கை.)

முன் பாலன் கதையிற் பிரபஞ்சமித்தையேயா
யினு மவிசாரதெசயிற் பாரமாத்மாப்போற்றோற்
றமெனப்பட்டது. இப்போது சித்தன் கதையிற்

௬ ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

கேவலந்தோற்றமாத்திரமன்று, மற்றென்னெனில்
சுகதுக்காநுபவமுண்டாதலின் அர்த்தக்கிரியாதி யு
ளதாம். ஆயினும் மனோவிலாசமாத்திரம் பிரபஞ்ச
மெனப்படுகின்றது. (அ)

(உற்பத்திப்பிரகாரணம்.)

(அ-கை) முன் சித்தன்கதையிற்றன் சங்கற்பத்
தாலற்பகாலத்திற்றானே அனேகவருடமனதிற்குச்
சம்சாரஞ் சொல்லப்பட்டது. அஃதெங்ஙனமென்
றாகாஞ்சைவரின் அதனைச் சாதிக்கு நிமித்தம் மன
ச்சாமார்த்திய மிதிற் சொல்லப்படுகின்றது. (க)

(ச-வது திதிப்பிரகாரணம்.)

(சுக்கிரன் கதை-அ-கை.)

முற்பிரகாரணத்திற் சகம் மனோ விலாசத்தினு
லுற்பன்னமாயிற்று. அஃது மியோகத்தால் மனோ
விலாசநசிக்கின் நசிக்குமெனப்பட்டது. இப்பிரகா
ணத்தில் மனத்தினின்று முற்பன்னமான சகம் ம
னத்தின்கண்ணே யிருக்கின்றதென்றும் மனதுதன
க்குக்காரணமான ஆத்மாவின் கணிருக்கின்றதென்
றுஞ்சொல்லப்படுகின்றது. அதிற், சுக்கிரன், ருமா
தி, வீமதி, தாகூரன், உபதேசமு, மென்னு மைந்
து கதைகளுள். அவற்றிலிப்போது மனோமயமான
திரிசியம் மனதோ டாத்மாவின் கணிருத்தலி னாதா
ரமாக வாத்மாவைத் தெரிவித்தற்கு ஆதேயமான
திரிசியத்தைக்கூறல். (க)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை. எ

(தாமவியாளகடர்கதை-அ-கை.)

முன் சுக்கிரன் கதையிற் சித்தமயம் சமுசார
மென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தத் தாமாதிகதை
யிற்சித்தமயமான சம்சாரம் விவேகத்தாற்சித்தசா
ந்திவரிற்சிதையுமென்றும் விவேகமின்றேல் விர்த்
திக்குமென்றுஞ்சொல்லுகின்றார். அதிற்சித்தப்பீ
சாதத்திற்குரிய சாமக்கிரியையைத் தெரிவித்தற்கு
முன்று கவிகளாலுரைத்தல். (2)

(வீமபாசதிடர்கதைக்கு-அ-கை இல்லை.) (3)

(தாசூரன்கதை-அ-கை.)

முன் வீமாதிகதையிலகங்கார பரித்தியாகம் 4
ருஷார்த்த நிமித்தமாமெனப்பட்டது. இனித்தாசூ
ரன்கதையி லதனைத் தாபித்தற்காகச் சகத்திதிக்கு
மாயாமயத்துவம் விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.
அதிவிப்போது உபாயமுபதேசிக்கின்றார். (4)

(கசன்கதை-அ-கை.)

முன்பு தாசூரன்கதையில் சகத்திதிக்கு மாயிக
த்துவஞ்சொல்லப்பட்டது. இப்போது திதிப்பா
கரண தாற்பரியஞ்சங்கிரகமாகவுபதேசப்பிரகாரமா
ய்ச்சொல்லப்படுகிறது. (5)

(திதிப்பிரகரணத்திற்கு-அ-கை இல்லை.) (6)

(நு-வது, உபசமப்பிரகரணம்.)

(சனகராசன்கதை-அ-கை.)

முன்பு சகவுற்பத்தி திதிகளுக்கு மனதேகார
ணமெனப்பட்டது. இப்போது உபசமப்பிரகார

அ ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

பசுமப்பிரகரண மாரம்பிக்கப்படுகிறது, அதில், சன
கன், புண்ணியபாவனர், பெலி, பிரகலாதன், காதி,
உத்தாலகன், சுரகு, பாசவிபாசர், வீதகவ்வியன்,
சீவன் முத்தனுக்காகாசகம னாதியின்மையென்னும்
பத்துக்கதைகளுள். அவற்றிற்சனகன் விர்த்தாந்த
த்தைப் பிரித்துரைத்தற்குப் பீடிகை செய்கின்றார்()

(புண்ணியபாவனர்கதை-அ-கை.)

முன்பாகாசபலம் வீழ்வதுபோற் றெய்வகதி
யாற் பெற்றசித்தர் கீதையின் சிரவணத்தாற் சன
கனுக்குச் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது. இப்
போது முன்சென்ற அனேகசென்ம சிந்தாவசத்தா
ற்சித்திக்கு மாத்மஞானத்தினாற் சித்தத்தின துபச
மம் புண்ணியபாவனர் கதையாற் சொல்லப்படுகின்
றது. அதிலிப்போது சித்தோபசமோபாய முபதே
சிக்கின்றார். (2)

(மாவலிகதை-அ-கை.)

முன்புசென்ற அனேகசென்மங்களைத் தொட
ர்ந்து நினைக்கும்வழியால்வரும் சொருபஞானத்தா
ற் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது. இப்போது
புண்ணியமிகுதியா லேகதேசத்தில் விடயசம்பந்த
மானசுகமுஞ் சித்தோபசாந்தி நிமித்தமாமென்று
மாவலிகதையால் நிரூபிக்கின்றார். அதில் வெகுசா
லபோகத்தினாற் போக்கியங்களி லருசிபிறந்ததெ
னல். (ங)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரணம்.

(பிரகலாதன்கதை-அ-கை.)

முன்பு மாவலிகதையிற் புண்ணியமிகுதியிற்
விஷயசென்னியமானசுகமு மேகதேசத்திந்தித்
தோபசாந்தி நிமித்தமாமெனச் சொல்லப்பட்டது.
இப்போ தீசுவராநுக்கிரகத்தினால் ஓர்காலத் தாத்
மத்துவபோத முண்டாகுமென்று பிரகலாதன்க
தையாற் பிரதிவாதிக்கின்றார். (ச)

(காதிகதை-ஆ-கை.)

முன்பு ஈசராநுக்கிரகத்தினாலே யுதித்தகூடம்
தத்துவ க்ஞானத்தாற் சம்சாரோபசாந்தி சொல்ல
ப்பட்டது. இப்போது சித்தசெயத்தைத் தவிரச் ச
கன்மயமான மாயை யுபசாந்தியாகாதென் மதிவித்
தற்காக மாயா வைச்சித்திரியத்தைப் பிரதிபாதனை
செய்ய இலவண விருத்தாந்தம்போற் காதிகதை
தாந்தமும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (ச)

(உத்தாலகன்கதை-அ-கை.)

முன்பு சித்தோபசாந்திநிமித்தம்மாவலிக்க
த்திரியஞ் சொல்லப்பட்டது. இப்போது திடபோ
காப்பியாசத்தினுற், சித்தஞ்சஞ்சலமாபினும் உபசா
ந்தியாமென் றுத்தாலகர்கதையால் நிரூபிக்கப்படு
கின்றது. (ச)

(சுரகுகதை-அ-கை.)

முன்பு யோகாப்பியாசதாரித்யத்தாற் சித்த
விசிராந்தியா, மதுவே சமாதி புத்தமவததை மே

௧0 ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

ன்று கூறப்பட்டது. இப்போது அச்சித்தவிசிராந்தி
சீவன்முத்திசாமியமென்று சுரகுகதையாற் சொல்
லப்படுகின்றது. அதில்முன்பு இதமுபதேசித்தல்()

(பாசவிபாசர்கதை-அ-கை.)

முன்பு சித்தவிசிராந்தியே சீவன்முத்த சீமை
யெனப்பட்டது, இப்போது சித்தவிசிராந்தியின்
றையின் வெகுவிதப் பிரயாசமாமென்று பாசவிபாச
சம்வாதம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (அ)

(வீதகவ்வியன்கதை-அ-கை.)

முன்பு சித்தவிசிராந்தி யின்மெனில் வெகுவி
தப்பிரயாச மென்னப்பட்டது. இப்போது சித்தவி
சிராந்தி சித்தித்தற்குச் சங்கத்தியாகமும் பிராண
நிரோதமுஞ் சமாதியப்பியாசமுஞ் செய்யவேண்டு
மென வீதகவ்வியன்கதையா நிரூபிக்கப்படுகின்ற
து. அவற்றிற்சங்கத்தியாகத்தை வியந்துரைத்தல்.

(உபசாந்திப்பிரகரணம்.)

(அ-கை) முன்பு சித்தவிசிராந்தி சித்தித்தற்
குச் சங்கத்தியாக பிராணநிரோத சமாதியப்பியாச
ங்கடெரிவிக்கப்பட்டன. இப்போது சீவன்முத்தனு
க்காகாசகமனா பாவாதி நிரூபணமுகத்தாற் சித்தத்
திற்குபசமப்பிராப்தியை யுபசங்கரிக்கின்றார். (௧0)

(சு-வது, நிருவாணப்பிரகரணம்.)

(புசுண்டர்கதை-அ-கை.)

இனி நிருவாணப் பிரகரணம் நிரூபிக்கப்படுகி
றது. அதிற் பதினைந்துகதைகளுள். அவற்றிற். புசு

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரகை.
 ண்டன், தேவபூசை, வில்வபலம், சிலை, அருச்சுன
 ன், சதருத்திரன், வேதாளம், பகீரதன், கிராடகி
 தாமணி, கசமென்னுங்கதைத் திரயகருப்பமுள்ள
 சிகித்துவசன், கசன், மித்தியாபுருடன், பிருங்கி,
 இக்குவாகு, வியாதன் பூமிகளு, மென்பதாம், அவத்
 றிற் பிராணவிருத்தி யனுசந்தானத்தினுற் சித்தவிசி
 ராந்தியா னிருவாணம். புசுண்டன்கதையால் சிடு
 பிக்கப்படுகின்றது. அதிலிதமுபதேசிக்கின்றார். (1)

(தேவபூசைகதை-அ-கை.)

முன் பிராணவிருத்தி யனுசந்தானத்தால் வரு
 ன்சித்தவிசிராந்தியானிருவாணங்கூறப்பட்டது. இ
 ப்போததுபோலவே தேவபூசையாலுஞ் சித்தவிசி
 ராந்தி லெட்சணமாமெனப்படுகின்றது. அதித்தே
 காபிமானஞ் சகலநிருவானோபாயப் பிரதிபத்தமா
 தலி னதனிவிர்த்திக்காகக் கொஞ்சம் இதம் உபதே
 சிக்கின்றார். (2)

(வில்வபலக்கதை-அ-கை.)

முன்பு நூதனமான தேவார்ச்சனை விதானத்
 தாலுஞ் சித்தத்தி னந்தர்முகபாவனைமா னிருவா
 ணமாமெனப்பட்ட திப்போது அத்துவிதமான
 பிரமமே யுட்டோன்றும் பொருளனைத்தபாதி
 யாபித்திருக்கின்ற தென்பதை வில்வபல திட்டந்
 தத்தாற் றெரிவிப்பவராய் மற்றோர்கதையை

கஉ ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை.

ம்பிக்கின்றார். அதிற் சித்தசமாதிரிமித்தம் பிரகார
பேதத்தாற் போதிக்கின்றதற் குபக்கிரமிக்கின்றார்.

(சிலைக்கதை-அ-கை.)

முன்பு சர்வார்த்தததையுமுட்கொண்ட வத்
துவிதியமான சைதன்னியமே வில்வபலமாக நிரூ
பிக்கப்பட்டது. இப்போது விசித்திரமான சகச்
சித்திர முடையதாயினும் சித்தகண்டேகரசமு நி
ரூபிகற்ப கனமுடையது மா மச்சித்தே மகாசிலையா
க நிரூபிக்கப் படுகின்றது. (ச)

(அருச்சுனன் கதை-அ-கை.)

முன்பு விசித்திரமாயினும் அகண்டேகரசமா
ன சித்து சிலையாக நிரூபிக்கப்பட்டது. இப்போது
சர்வமும் பிரமமென்னும் விவேகிக்கு யுத்தாதியுஞ்
சித்தவிசிராந்தியை வாதிக்காதெனத் தெரிவித்தற்
கு அருச்சுனன்கதை வர்ணிக்கப்படுகின்றது. (ரு)

(சதவுருத்திரன்கதை-அ-கை.)

முன்பு விவேகிக்கு யுத்தாதியுஞ் சித்த விசிரா
ந்தியை வாதிக்காதென் றருச்சுனன்கதை வர்ணிக்க
ப்பட்ட திப்போதிந்தச் சென்ம பரம்பரை தனது
சங்கற்பரூபப்பிராந்தி பரம்பரை மாத்திரத்தாற் சித்
தித்ததென்று தெரிவித்தற்குத்திட்டாந்தமாகச்சத
வுருத்திரன் கதை நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (கூ)

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை. கங்

(வேதாளகதை-அ-கை.)

முன்பிந்தச் சென்ம பரம்பரை தனது சங்கற்
பத்துருவப் பிராந்தியாற் சித்துத்தெனத்தெரிவித்
தற்கு சதவருத்திரன்கதை சொல்லப்பட்டதிப்போ
துசமுத்தி மௌனத்தைச் சம்பாதிக்கும் விவேகத்
தைச்சொல்வதற்குக் கற்கடிவினாச் சங்கம்போனீக்
கற்கரிய வேதாளவினாச்சங்கநிருபிக்கப்படுகின்றது.

(பகீரதன் கதை-அ-கை.)

முன்பு சமுத்தி மவுனத்தைச்சம்பாதிக்கும் வி
வேகத்தைத் தெரிவித்தற்கு வேதாள வினா நிருபிக்
கப்பட்டது. இப்போது துர்லபமாயினுஞ் சித்த
விசிராந்திதனது பிரயத்தினத்தினாலே பெறப்படு
மௌத் தெரிவித்தற்குப் பகீரதன் கதை சொல்லப்
படுகின்றது. (அ)

(சிகித்துவசன்கதை-அ-கை.)

முன்பு துர்லபமாயினுஞ்சித்தவிசிராந்திதன
து பிரயத்தினத்தினாலே பெறப்படுமௌத் தெரிவி
த்தற்குப்பகீரதன்கதைசொல்லப்பட்டது. இப்போ
து பிரதிபந்தகபாவநசியாவிடின் துர்லபமாயினுஞ்
சுவாத்மஞான மாசாரியரது பிரயத்தன அதிகமத்
தினாற் பெறலாமௌத் தெரிவித்தற்குநேக கதை
யை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன்கதை ஆரம்பிக்கப்
படுகின்றது. (க)

கச ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் ஆவதாரிகை.

(கசன்கதை-ஆ-கை.)

முன் பிரதிபந்தருபமான பாவநசியாவிடிற் று
ர்லபமாயினுஞ் சுவாத்மஞான மாசாரியரது பிரய
த்தனாதிசயத்தினுற் பெறலாமெனத் தெரிவித்தற்
கனேக கதைகளை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன்கதை
சொல்லப்பட்ட திப்போது சித்தத்தியாகமே சர்வ
த்தியாகமாம் ஆன்னியமன்றெனக் கசன்கதையாற்
சொல்லப்படுகின்றது. (க0)

(மித்தையாபுருடன்கதை-ஆ-கை.)

முன்பு சித்தத்தியாகமே சர்வத்தியாகம் எனப்
பட்டது. இப்போது விசாரமில்லாதபோ தின்பமா
மிவ்வகங்கராஞ் சம்சாரத்தில் வியர்த்தமாகவே து
ன்புறுமென்பதிற் றிட்டாந்தமாக மித்தையாபுருட
ன் விர்த்தாந்த நிரூபிக்கப்படுகின்றது. (கக)

(பிருங்கீசர்கதை-ஆ-கை.)

முன்பகங்காரத்திற்கே மித்தையான சோகம்
எனப்பட்ட திப்போ தங்ஙனமாயின் புத்தி விசிரா
ந்தி யெப்படியாமெனச் சங்கைவரிற் சமாதியாலன்
றியும் மகா கர்த்தத்துவாதியாற் புத்திக்கு விசிராந்
தி சித்திக்குமெனப்பிருங்கீசர்கதையால் நிரூபிக்கின்
றார். (கஉ)

(இக்குவாகுகதை-ஆ-கை.)

முன்பு சமாதியாலன்றியும் மகாகர்த்துருத்து
வாதியாலே சித்தவிசிராந்தி சித்திக்குமெனப்பட்ட

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை. கரு
து. இப்போது தனது விசாரத்தா லறிதற்கரிதாயி
னுந் தத்துவங் குருவினுத்தியினு லறிதற் கெளிதா
மென்று இக்குவாகு கதையாற் சொல்லப்படுகின்
றது. (கங)

(மானுவேடன்கதை-அ-கை.)
முன்பு தனது விசாரத்தா லறிதற் கரிதாயினு
ந்தத்துவங் குருவி னுபதேசத்தினு லெளிதி லறிய
லாமெனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது தத்து
வத்தை யறிந்த விசாரந்தனுக்கு மிகவும் லௌகிக
மின்றெனத்திட்டாந்த முன்னிலையாகத் தெரிவித்த
ற்கு முனி வியாதன் விருத்தாந்த நிருபிக்கப்படுகின்
றது. (கச)

(நிருவாணப்பிரகரணம்.)
(யோகசத்தபூமிகை - அ - கை.)
முன்பு விசாரந்தனுக்கு வாகியவிவகாரமின்றெ
னத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது சகலமானவி
ந்தஞான சாத்திரத்துக்கு ஞானபூமிகையே சாரமா
தலி னதன்சொருபத்தை வித்தாரமாக நிருபித்தற்
குமுடிவான விக்கதையை ஆரம்பிக்கின்றார். (கரு)
ஆகப்பிரகரணம்-சு-க்கு, கதை-சங. ஷே விப
ரம், ஒன்றுக்குக்கதை-உ-ம், இரண்டுக்குக்கதை-ச,
ம். மூன்றுக்குக்கதை சு-ம், நான்கிற்குக்கதை சு-ம்,
ஐந்திற்குக் கதை க0-ம், ஆறுக்குக்கதை கரு-ம், ஆ
கியஇம்முறையாகப் பிரகரணமாறுக்குக்கதை-சங.

கக ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை.

முழுட்சு பிரகரணத்துக்கும், வீமபாசதி:டர்கதை
க்கும், திதிப்பிரகரணத்திற்கும், அவதாரிகை வியா
க்கியானத்தின்னு.

இம்முறையன்றி வைராக்கியப் பிரகரணத்தில்
முக்கியந் தெரியவேண்டிய
அவதாரிகைகள்.

கக-கவி. (சதுமறை நூல்களியாவும்) அ-கை.
ஏககாலத்தில் வெகுவித சஞ்சலமான வால்லியமு
ஞ், சகல ஆசாதோடசரணியமான தாருண்யமு
ஞ், சார்வபௌம சம்பத்தோடு கூடிய மகாகீர்த்திப்
பிரசித்தமுள்ள சந்நிதியிற் பிதாவு, மனுதினம் அனு
பவித்தற்குரிய சாதன சாமக்கிரியையும், நிறைந்த ஸ்ரீ
ராமற்கு வைராக்கியாதியோக்கியதை எப்படி, அன
திகாரிக்கு வசிட்டரா லுபதேசமெங்ஙனம். சீவன்
முத்திப்பிராப்திதானெங்ஙன, மாமெனச்சங்கித்து,
நிரந்தரவித்தியா சாமர்த்தியத்தா நித்தியாநித்திய
வஸ்து விவேகமுந், தீர்த்தாடனாதியகண்ணிய புண்
ணியத்தினுற் பரிசுத்தமான சித்தத்துக்குத் தோஷ
தரிசனத்தால் விஷயங்களில் வைராக்கியமும், வசி
ட்டரதி மகாரிஷிகள் பணிவிடையாற் சமதமாதிசம்
பத்தியும், மோட்சவிச்சையு, முடைய சாதனசதுட்
டய சம்பன்னனான அதிகாரிக்குக் குருவுபதேசத்தா
லுந் தனது பிரக்ஞாபலத்தினுலும் சீவன் முத்திப்
பிராப்தியிற் றடையாதுளதென வபிப்பிராயங்கொ
ண்டு கூறல்.

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை. ௧௭

௩௦-கவி. (இனமிகமுமென்றஞ்சி யித்துயருக்
கமுதாற்றேன்.) என்றதற்குமேல் - அ-கை. தனம்,
ஆயுள், அகங்காரம், மனம், ஆசை, சரீரம், வாலி
யம், எவ்வனம், மாதர், சகா, காலம், ஆகிய இவ்
வேகாதசத்தைச்சிந்தித்தல், இவற்றிற், நனமுலத்தி
னற் சமுசாரசம்பந்தமான சர்வப்பிரயோசனமுஞ்
சித்தித்தலின் முக்கியந்தனமென்று, முன், தனவிசா
ரம், தனமிருக்கின் வெகுகாலபோகநிமித்தஞ் சிரஞ்
சீவித்துவம் அபேட்சிக்கப்படுதலின் அதன்பின்,
ஆயுள், ஆயுளுந் தனமுமுறின் நான் கருத்தா போ
க்தாவென்று வெகுவித கர்த்துருத்துவ போக்து ரு
த்துவாதி அபிமானப்பிரவிர்த்தி வருதலின் அதன்
பின், அகங்காரம், அகங்காரமிருக்கின் அதன் வ
சத்தால் விவிதசங்கற்ப விகற்பாத்மகமாக மனமுதி
த்தலின் அதன்பின், மனம், அதன்பின் நிரந்தரபோ
கேச்சாருபமான, ஆசை, அதன்பின் பேரமுகுடை
ய போகஸ்தானமான, சரீரம், அதன்பின் அதன் ஆ
வஸ்தா விசேடரூபமான, பாலியமும், அதன்பின்,
எவ்வனமும், அதன்பின் எவ்வனத்தின் முக்கிய
போகத்துக்குரிய சர்வவிடய சமட்டி ரூபமான, மா
தர், அதன்பின் போகத்துக் குறித்தன்றாயினும்
போகேச்சை யிகுந்த, சகா, அதன்பின் சருவசிருட்
டி திதி சங்காரநிமித்தமான, காலம். இதுவே கிரமா
விப்பிராயமென்றுணரத்தக்கது.

ஞானவாசிட்டக்கதைகளின் அவதாரிகை
முற்றுப்பெற்றது.

உ
கணபதி துணை.

ஹரிஓம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணாய பரப்பிரம்மணே நமः
பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின்
அவதாரிகை.

(முதலாவது - சோகவத்தியாயம்.)

(அ-கை) சகலலோக குருவாகிய பரமேஸ்வரன்
லீலாமாத்திரத்தினாலே சகல பிரபஞ்சங்களையும் நிர்
மாணஞ்செய்து அதிலே சீவருபமாய்ப் பிரவேசித்
துப்பிராமனாதிவருணங்களையும், பிரமச்சரியாதியா
ச்சிரமங்களையும், அவைகட்குரித்தாகிய தருமங்களை
யும், அத்தருமங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் பொருட்டு
வேதாதிகளையுங் கற்பித்தவ்வேவதார்த்தமான நிவீர்
த்தித் தருமத்தைச் சனகாதிகட்கும் * பிரமவிருத்தி
தருமத்தை மரீசிமுதலிய மனுவாதிகட்கு முபதே
சித் தந்தப் பரம்பரையா யநுட்டித்துவருகிற சீவ
ர்களுக் கநுகூலமான பலன்களைக் கருணையினாலே
கொடுத்திரட்சைசெய்து வருமிடத்திற் காலவி
ரோதத்தினாலே துஷ்டர்களா யுற்பவித்த செனங்
களை யுபசம்மாஞ்செய்யு நிமித்த மனேகாவதாரங்
களைச் செய்து துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன து

* பிரவிருத்தியென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரங்கை. கக்

வாரமாக வேதார்த்தமான வுபயவித தருமத்தை
ஸ்தாபித்துச் சிதாகாசமான நிச சொருபத்திற் பிர
திஷ்டிராயுள்ள வந்தப்பரமேஸ்வரனே பிரமாத்ரி
களினுற் பிரார்த்திக்கப்பட்டுக்கொண்டு கம்சாதி நிக்
கிரகார்த்தமாக யதுகுலத்தில் வசுதேவ புத்திர
னாக வவதரித்து கம்சாதிகளை வதைசெய்து சாதுக்
களை பிரக்ஷித்து வேதார்த்தமான வுபயவித தர்ம
த்தையும் அருச்சுனனை நிமித்தீகரித்துக்கொண்டு
லோகாநுக்கிரகார்த்தமாகப் போதித்த கீதாசாஸ்
திரத்தை வேதவியாசரான வாசாரியர் பிரபந்த
மாகச் செய்தா ரதைச் சங்கராசாரியர் முதலியபெ
ரியோர்கள் வியாக்கியானித்தார்கள். அவைகளைக்
குரோடகரித் தெளிதிலே யெல்லோருக்கும் பய
ன்படும்படி சிந்துர அரணத்தில் வாசஞ்செய்யாநி
ன்ற கிருஷ்ணயோகியென்னும் ஆசாரியரால்சுலோ
கபத பூருவகமாக திராவிடபாடையில் வியாக்கியா
னஞ்செய்யத் தொடங்குகின்றது. (க)

(இரண்டாவது சாங்கியயோக வத்தியாயம்.)

(அ-கை) சிற்சதானந் தாத்விதீயப் பிரமாத்ம
சொருபராகிய பகவானுனவர் மூலாக்ஞானத்தினு
லே யுண்டாகிய சோகமோகமாகிறசமுத்திரத்தின்
மூழ்கினவனாகிய வருச்சுனனை விவேகக்ஞானமாகி
ற தோணியினுற் சீவன்முத்திப்பதமென்னுங் கரை

௨௦-பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

பிற சேர்ப்பிக்கும்பொருட்டுச் சாமானியமா யுண்
டாயிருக்கிற வைராக்கியாதி குணங்களை நிமித்திகரி
த்துக்கொண்டு சாங்கியயோகத்தைக் கூறுகின்றார்.

(மூன்றாவது தேவபூசையத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூருவாத்தியாயத்திற் பிரவிர்த்திநிவி
ர்த்தி யதிகாரிவிஷயமான சாங்கிய புத்தியு மியோக
புத்தியும் பகவானு லுபதேசிக்கப்பட்டனவாகிலும்
திடப்பிரக்ஞனுடையஇலட்சணோபதேசம் ஆரம்பி
து இந்தப்பிரமநிஷ்டையில் ஷுண மாவதுஸ்திதிபெ
ற்றவன் பிரமசைவல்யத்தை யடைவனே யன்றிச்
சம்சார மோகத்தை யடைகிறதில்லையென்று, சாங்
கியயோக புத்தியின் பலமே வெகுமான பூருவக
மாகவுபதேசிக்கப்பட்ட தாகையால் இவ்வத்தியாய
த்தைக் கருமயோகபலத்தைத் தெரிவிக்கும்பொரு
ட்டாரம்பிக்கிறார். (ங)

(நான்காவது சம்பிரதாயவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத் துவயங்களி
னும் சொல்லப்பட்டதாயும் சகலவேதார்த்த சாரபூ
தங்களாயும் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி யதிகாரிவிஷயங்க
ளாயு மிருக்கிறகர்மஞானயோகங்களுைய விஸ்தார
மாகச் சொல்லவேண்டுமெனக் கருதி யிவ்வத்தியா
யத்திற் சம்பிரதாய பாரம்பரியக் கிரமமாக க்ஞான
யோகத்தைப் பிரசம்சாபூருவமாகக் கூறுகின்றார்.

பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் ஆவதாரிகை. ௨௧

(ஐந்தாவது ஞானகர்மவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத்தில் ஞானக் கிளி சகலகர்மங்களையும் தகிக்குமென்று மதுவே முக்கியபாவனமென்று கர்மத்தியாகமுஞ் சர்வப் பிரதிபந்தமான சமுசயத்தைவிட்டுச் சுதர்மமான யுத்தஞ் செய்வென்று கர்மாறுஷ்டானத்தையும் பகவானு உபதேசிக்கப்பட்டதைக் கேட்ட அருச்சுனனானவன் இவ்வத்தியாயத்திற் கர்மசன்னியாச முங் கர்மாறுஷ்டானமு மேககாலத்தில் ஒருபுருஷ னால் அறுஷ்டிப்பது அசக்கியமெனக் கருதியவை யிரண்டி லொன்று யான் முக்கியமாய்ச் செய்யவே ண்டியதை யுபதேசிக்கவேண்டுமென்ற வினாவிற் கு அதிகாரிபேதத்தினு விரண்டும் முக்கியமாய்ச் செய யவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார். (௩)

(ஆறாவது யோகவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத்திற் சபல மான ஞானநிஷ்டையினையே நிரம்பவும் புகழ்ந்து சொல்லியதற் கந்தரங்கசாதனமான தியானவைரா க்கியாதி குணங்களையுஞ் சங்கிரகமாக உபதேசித் தந்தத் தியானவைராக்கியாதி குணங்களையே விஸ்தாரமாக அறுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட் டிவ்வத் தியாயங் கூறுகின்றார். (௪)

(ஏழாவது மாயாருப அத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூர்வாத்தியாயத்திற் பிரத்தியக்கு முகமான சித்தத்தினு லென்னையே சிரத்தாவானாகி

உஉ-பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

யெவன் பசிக்கிறானே அவனேயோகிகளுக்குள்ளே
சிரோஷ்டனென்று கூறிய வதனை வெளிபண்ணும்
பொருட்டு வாசுதேவ தத்துவத்தையும் அவரிடத்
திற்பத்திமானான புருஷனுடைய பிரகாரத்தையும்
பத்தியினால் வரும் பிரயோசனத்தையும் வெளிபண்
ணுவதற்காக இவ்வத்தியாயங் கூறுகின்றார். (எ)

(எட்டாவது எழுவகைவினாவாத்த
வத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூர்வாத்தியாய முடிவிற சராமானா
தி சம்சார மோட்சத்தின்பொருட் டென்னையேசா
ணமடைந் தெவர்கள் பசிக்கிறார்களோ அவர்களே
பிரமமுதலிய ரகசியங்களை யறிவார்களென்று சொ
ல்லிய பகவா னதபிப்பிராயமான பிரமாதித்துவங்
களை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட் டிவ்
வத்தியாயத்தி லருச்சுனன தெழுவகை வினாவை
நிமித்தீகரித்து உத்தரங் கூறுகின்றார். (அ)

(ஒன்பதாவது மாயாவிகார அத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய வத்தியாயத்திற் பிரண
வாலம்பனமான சகுணதாரண யோகிக்கர்ச்சராதி
மார்க்கத்தினுற் காரியப்பிரம பிராப்தியுங் கற்பாந்
தத்தின் முத்தியு முண்டாமென் றுபதேசித்ததின
லிஃதே மோட்சப் பிராப்திக் கிரமமென்று வருஞ்
சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காக விவ்வத்தியா

பகவத்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௩

யத்தில் ஞானநிஷ்டனுக்குக் கமனா கமனாதிகளின்
மேன்றும் ஞானம் இம்மையிலே முத்தியேதுவே
ன்றுங் கூறுகின்றார். (க)

(பத்தாவது விபூதியத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய வத்தியாயங்களிற் பகவ
த்தத்துவமும் பகவத்பத்தி யோகமும் பகவத்விபூ
திகளுஞ் சொல்லப்பட்டனவாகினும் பகவத்தத்து
வந் துர்விக்ஞேயமாகையாற் பகவதுபாசனாலம்
பன விசேடங்களையும் பகவத் தத்துவங்களையும்
ஸ்பட்டமாகத் தெரிவிக்கும்பொருட் டிவ்வத்தியா
யங்கூறுகின்றார். (க௦)

(பதினொராவது விசுவரூபவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயத்திற் சகலவி
பூதிரகசியங்களையு முபதேசித்த பகவானாலிந்தச்
சகல சகத்தும் ஓர்மச்சத்தினால் வியாபித்துச் சகல
ரூபனாகவு மிருக்கிறேனென்று சொல்லப்பட்ட அ
ர்த்தத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாக அர்ச்சனன்மேறிந்து
கொள்ளும்பொருட் டிவ்வத்தியாயத்தில் விஸ்வரூ
பங் காண்பிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவவன்
பிரசின்னபூர்வமாக விசுவரூபதேரிசனங் கொடுத்
ததைக் கூறுகின்றார். (க௧)

(பன்னிரண்டாவது பத்தியத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாய முடிவிலென்
பிரிதியர்த்தமாகக் கர்மஞ் செய்கின்றவனாகவும் என்

உசு-பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் ஆவதாரிகை.

னைய முக்கியமாக ஆசரித்தவனாகவும் யாதொரு
பற்றுதலுமின்றிப் பத்தியேசெய்கிறவனாகவு மிருக்
கிற புருட னென்னையே யடைவனென்பதாற் பத்
திற்கே சிரேஷ்டத்துவஞ் சொல்லப்பட்டது. அந்
தந்தவத்தி யாயங்களிலந்தத் தலங்களில் ஞானத்தி
ற்குச் சமானமான பவித்திரமின்றென்றும் ஞான
த்திலே சகலகர்மங்களுஞ் சமாப்தியடையுமென்று
ம் ஞானாக்கினியே சகலகன்மேந்தனங்களைத் தகிப்
பிக்குமென்று மாத்தமதியான ஞானநிஷ்டனுக்குச்
செய்யவேண்டுமென்றும் மின்னென்றும் பிரமச
ம்பந்தியான ஞானநிஷ்டையை யடைந்தவன்மேல்
மோசத்தை யடையானென்றுங் கூறியிருப்பதால்
ஞானத்திற்கே பிரதானத்துவஞ் சொல்லப்பட்டி
ருக்கிறதாதலா லிப்பத்தி ஞானங்களி லத்தியந்தஞ்
சிரேஷ்டமானதைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அருச்
சுனப் பிரசுரே னாதாரமாக விவ்வுத்தியாயங் கூறுகி
ன்றார். (கஉ)

(பதின்மூன்றாவது சேத்திரசேத்திரக்ஞ
அத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயமுடிவில் ராக
த்துவேஷ மின்றிய குணங்களோடுங்கூடி ஞான
லட்சண பத்தியினாலென்னை யுபாசிப்பவர்களை
க்கத்தியந்தம் பிரியர்களுள்ளுகூறி ஏழாமத்தியா
யத்திற் குசிப்பித்த சேத்திரசேத்திரக்ஞ சத்தவா

பகவற்கிதை. அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௫
ச்சியமான பிரகிருதித்து வயத்தை விஸ்தாரமாய்த்
தெரிவிப்பதற் கிவ்வத்தியாயங் கூறுகின்றார். (௧௩)

(பதினான்காவது குணத்தவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முழக்கூறிய அத்தியாயத்திற் சிருஷ்ட
டியாகின்ற சகலமும் பிரகிருதி புருஷசம்பந்தத்திற்
முனைபுண்டாகின்றதென்று கூறியஃதைக் கிரம
மாகத் தெரிவிக்கும்பொருட் கிவ்வத்தியாயத்தில்
அந்தப் பிரகிருதி குணங்களை விபாகஞ்செய்து கூறி
யச்சுனன் பிரசின பூர்வகமாகக் குணத்த லெட்ச
ணமும் கூறுகின்றார். (௧௪)

(பதினைந்தாவது பிரபஞ்ச அத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூருவ அத்தியாய அந்தத்தில் விப
சாரமின்றிய பத்தியோகத்தினு லென்னையே யெவ
ர்களுபாசிக்கின்றார்களோ அவர்களே யெனது பிர
சாதத்தினால் ஞானப்பிராப்திக் கிரமமாகக் குணத்
தர்களாகிக் கைவல்யத்தை யடைவார்களென்றதா
ல் ஞானநிஷ்டைகளான பிரத்தியக்கு தெரிசிகள்
மோட்சமடைவதற்குச் சந்தேகமின்றென்று கூறி
யம்மோட்சாந்தரங்க சாதனமான ஆத்தும தத்து
வஞானத்தையு மதனந்தரங்க சாதனமான வைரா
க்கியத்தையும் உபதேசிப்பதற்காக இவ்வத்தியாயங்
கூறுகின்றார். (௧௫)

உசு-பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

(பதினாறாவது தேவாசுர வத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாய சமாப்தியில் இக்கீதாசாத்திரார்த்த சாரத்தையறிந்தவன் ஞான வானுங் கிருத கிருத்தியனுமாவனென் றுரைத்து அந்த ஞானநிஷ்டைக்கு அதிகாரியை நிரூபணஞ் செய்வதற்காக, கூ-ஆமத்தியாயத்திற் சூசிப்பித்த தேவாசுரப் பிரகிருதிகளை விஸ்தாரமாய்த் தரிசிப்பி த்தற்காக விவ்வத்தியாயங் கூறுகின்றார். (ககூ)

(பதினேழாவது குணவிகார வத்தியாயம்)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாய சமாப்தியிலி யாவன் சாஸ்திரவிதியைத் தவிர்ந்து சுவேச்சாசா ரனாக விருக்கிறானோ வவன் சித்தசுத்தியையும் இக பரசௌக்கியத்தையும் உத்தமகதியையு மடையா னென்றதனால் அசாத்திரமார்க்கமாகப் பிரவிர்த்திக் கின்றவனுக்கு ஞானமார்க்கத்தி லதிகாரமின்றென் றுணர்த்தலாயிற்று. ஆதலா லிவ்வத்தி யாயத்திற் சாஸ்திரவிதியறியாமலுஞ் சுவேச்சாசாரனாகாமலு ஞ் சிரத்தையோடும் பிரவிர்த்திக்கும் புருஷனுக்கு மோட்சமார்க்கத்தி லதிகாரமுளதா அலது இல தாவென்னு நிர்ணயம்றிதற்காக அருச்சுனன் பிரசி னத்தை நிமித்தீகரித்துத் தரங்கூறுகின்றார்.

(பதினெட்டாவது சஞ்சேபவத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய அத்தியாயங்களில் யா தொருபுருஷன் சகலகர்மங்களை யு மனதினாற் சந்நி

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௭
யாசித்து செய்கையும் செய்விக் கையுமின் மையனு
ஞ் சுகியுமாயிருக்கிறோ வவனே சந்நியாச யோ
கயுக்தான்மாவுஞ் சகலபந்த விரிர்முத்தனுமாகி
யென்னையே யடைவனென்று சர்வகர்மசந்நியாச
முங் கர்மபலேச்சையைமாத்திரம் விடுத்தவசியங்
கர்மமனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றும் பகவானுப
தேசிக்கப்பட்டது சர்வக்ஞராய் பரமகாருண்ணிய
ரான பகவான் அதிகாரிபேதத்தைக்குறித்து அது
ஷ்டான சந்நியாசங்களை யுபதேசித்தாராயினும் அ
வைகளினது ஆவிரோதப்பிரகாரத்தை நன்றாய் நி
ர்ணயித்தற்காகவுஞ் சகலோபநிடதார்த்த தாற்பரி
யத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகவு மிவ்வத்தியாயங்கூ
றிக் கீதாசாஸ்திரத்தையுஞ் சமாப்திசெய்கின்றார்.

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை
முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

(முதலாவது தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து
வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம்.)

(அ-கை) முற்கூறிய எக்ஞவைபவ கண்டத்
தின் முடிவில் உபநிஷத் பிரமாணதாற்பரிய விருத்
தியாலறியத் தக்கதான பிரமாத்ம ஐக்கியத்துவ வி
க்ஞானத்திற்குமோட்சசாதனத்துவங்கூறப்பட்ட
து. இதுவும் சர்வசாகைகளின் சம்மதமென்று தெ
ரிசிப்பித்தற்காக ஐதகோய தைத்திரியாதிசமஸ்த உ
பநிடதங்களின் அர்த்தங் கண்முழுவதும் பிரதிபா
தியாநின்ற பிரமகீதையை உபதேசிக்கத் தொடங்கி
முனிவர்கள் பிரசினஞ் செய்ததைச் சொல்லுகி
றார். (க)

(இரண்டாவது ஐதகோய உபநிடதார்த்த
முரைக்கும் அத்தியாயம்.)

(அ-கை) சகல வேதங்களின் அர்த்தங்களைச்
சொல்லத்தொடங்கி அத்துவிதிய நிர்க்குணபிரம
சொருபமான வேதார்த்தமானது அபிதாவிருத்திக்
கு விஷயமல்லவென்று சொல்லுகின்றார். (உ)

பிரமகேதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௨௯

(மூன்றாவது ஐதரேய உபநிடதார்த்த சேடமும்
தைத்திரிய உபநிடதார்த்தமு முரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) பூருவாத்தியாயத்தில் 'பரமன் செய
லறியாது படைத்தானுலகெல்லா, மரனென்பவ
ரரியென்பவ ராயனென்பவர் சிலர்' என்ற செய்யுள்
முதலியவற்றால் வாதிகளின் சங்கையை நிராகரித்
துச் சுருதிப்பிரசித்தமான ஆத்மா சீவசிருஷ்டாவெ
னப் பிரதிபாதித்து இவ்வத்தியாயத்தில் அவ்வா
ன்மா, தான், சிருஷ்டித்த தேகங்களில் *பாதாக்கிரங்
களின் வமியினால் திரியாசத்திருபனாகவும் பிரமா
ந்திரத்தின் வழியினால் ஞானசத்தி ரூபனாகவும் பிர
வேசித்தானென்னுஞ் சுருதியினால் அவ்விருவர்க
ளுள் யாவர் பிரத்தியகான்மாவென்று சுருதியிற்கே
ள்விவர அதற்கு எதனும் பார்க்கின்றானோ எதனா
ற்கேட்கின்றானோ என்றது முதலான உத்தரமாகிய
சுருதிகளின் அர்த்தங்களைச் சொல்லுகின்றார். (௩)

(நான்காவது கேனூப நிடதார்த்தமுரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) முந்திய அத்தியாயங்களில் ஐதரே
யதைத்திரிய உபநிடதங்களின் தாற்பரியத்தைக்
கூறி இந்த அத்தியாயத்தாற் பிரமதத்துவம் உப
தேசத்தால் அடையத்தக்கதேயன்றித் தருக்கத்தா
ல் அடையத்தக்கதன்றென்று காண்பிக்கவேண்டி

* பாதாக்கிரங்களின் வமியினாலெனதற்குப்பொரு
காற்சட்டை விரல்களின் வழியாலென்று கொள்க.

௩௦-பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

சுருதியில் கேள்வி மறுமொழிகளாற் பிரமம் உப
தேசிக்கப் படுகின்றது. ஆஃதெங்ஙனமெனில், எத
னால் மனம், பிராணன், வாக்கு, விழி, சுரோத்திர
ம், இவைகள் பிரோரிக்கப்பட்டுத்தந்தம் விடயங்களி
ற் செல்கின்றன என்றது கேள்வியும் அதற்கு
அவ்வத்து, கண்ணுக்குக்கண், சுரோத்திரத்திற்குச்
சுரோத்திரம், மனதுக்குமனம், வாக்குக்கு வாக்கு,
பிராணனுக்குப் பிராணன், என்றது மறுமொழியும்
ஆகும். அவ்விரண்டின் பொருளையுங் கூறுகின்றார்.
(ஐந்தாவது சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தி னொருமத்
தியாய வர்த்தத்தை உரைக்குமத்தியாயம்.)

(அ.கை) பூர்வம் சைமினி சாகையிலந்தர்க்
கெதமான கேனோபநிடதத்திற்குப் பிரமாத்ம ஐக்
கியத்துவங் காண்பிவிக்கப்பட்டது. அந்தப்படியே
சாந்தோக்கிய உபநிடதத்திற்கும் பிரமாத்ம ஐக்கிய
த்துவத்தை இரண்டத்தியாயங்களாலுங் கூறுகின்
றார். (௩)

(ஆறாவது சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்தினேழாவ
தெட்டாவத்ததியாய வர்த்தத்தை யுரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் தேசகாலாதி யன
வச்சின்னமா யத்விதியமாயுள் சச்சிற்சுகருபமே
ரமசொருபமாக உபதேசிக்கப்பட்டது. அது, மந்

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரம்.

தபுத்தி யுடையர்களான வதிகாரிகளால் விராவா
கச் சாட்சாத்தா யறியக்கூடாமையி னிருதய புண்
டரீக மத்தியிற் சத்தியகாமாதி குண விசித்தமாக,
அந்தப் பாவஸ்துவினு பாசனத்தைப்பிரமசரியாதி
சாதன பரனாயிருக்கிற முழுட்சு புருஷனுக்குச் சுரு
தியி லுபதேசிக்கப்படுகிறது. அத்தகரவித்தையை
இதற் சங்கிரகிக்கிறார். (சு)

(ஏழாவது முண்டகோப நிதார்த்தமுரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் வேதத்திரய உப
நிஷதங்கட்கும் பிரமாத்ம ஐக்கிய பரத்வத்தைத்
தெரிசிப்பித்து அதர்வணமுண்ட கோபநிஷதத்தி
ற்கும் அப்பரத்துவமுண்டென்பதைத் தெரிசிப்பி
க்கவேண்டி அவ்வுபநிஷதத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.

(எட்டாவது கைவல்லிய வுபநிடதார்த்த
முரைக்கு மத்தியாயம்.)

(அ-கை) மேலும் கைவல்லிய வுபநிஷதத்திற்
கும் பூர்வங் கூறிய பிரமாத்மைக்கிய பரத்வம் உண்
டென்று தெரிசிப்பிக்கிறதற்காக அந்த உபநிஷதா
ர்த்தத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார். (அ)

(ஒன்பதாவது பிரகதாரணிய வுபநிடதத்தின்
மைத்திரோயப் பிரமனார்த்த முரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இனிப் பிரகதாரணியத்திற்கும் பிர
மான்ம ஐக்கிய பரத்துவத்தை அத்தியாயத்துவய

கூஉ-பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை.

ங்களினாலும் பிரதிபாதிக்கின்றார். அதில் மைத்தி
ரோய பிராமணத்தில் அமிர்தத்வசாதனமான அத்
துவிதான்மதெரிசனமும் அதன் சாதனமான சிர
வணாதிகளும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் சம்
பூர்ணோபதேசமாதலால் அவ்வர்த்தத்தை முன்னர்
சங்கிரகித்துத் தெரிசிப்பிக்கின்றார். (கூ)

(பத்தாவது பிரகதாரணிய வுபநிடதத்தினுட
த்தங்கார்க்கியந்தரியாமிப் பிராமணங்கள்
னர்த்தமுறைக்கு மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இவ்வித அத்துவிதீயாத்ம விக்ஞா
னம், மோட்சசாதனமெனக் கூறப்பட்டது. அவ்
வாத்மா எப்படிப்பட்ட சொரூபரொனச் சங்கித்து
அதனை விசேஷமாகப் பிரதிபாதித்தற்காக உஷஸ்
தப் பிராமணத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்
றார். (கூ)

(பதினொராவது கடவல்லிசுவேதாசுவதர
வுபநிடதங்கள் னர்த்தமுறைக்கு மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் பிரகதாரணிய
வுபநிடதத்திற்குப்பிரமாத்மைக்கியபரத்துவ முண்
டென்பதைக்கூறிக்கதிசாமானியந் தெரிசிப்பித்தற்
காகக் கடவல்லி யுபநிடதத்திற்கும் அப்பரத்துவ
முண்டென்பதைத் தெரிசிப்பிக்கவேண்டி இவ்வத்தி
யாய மாரம்பிக்கின்றார். (கக)

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை. ௩௩

(பன்னிரண்டாவது முன்சொல்லிய வுபநிட
தங்களி னார்த்தத்தைத் தொகுத்துரைக்கு
மத்தியாயம்.)

(அ-கை) இந்தப்படி ஐதரோய முதலிய சர்வ
சாகைகளிலுமுள்ள உபநிஷதங்களையுங் கூறி பிரதி
பத்தி செளகரியத்தின்பொருட்டு அந்தச்சர்வ உப
நிஷதங்களிலுமுள்ள அர்த்தங்களைச் சங்கிரகமா
கக் கூறப் பிரதிக்கைஞ செய்கின்றார். (க௨)

பிரமகீதை அத்தியாயங்களின் அவதாரிகை
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

[Faint handwritten notes and scribbles]

11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847

Figure 1. A schematic diagram of the experimental setup. The subject is seated in a chair, viewing a video screen. The screen displays a target (a small circle) and a starting point (a small circle). The subject's hand is positioned at the starting point. The distance between the starting point and the target is 10 cm. The subject is instructed to move their hand from the starting point to the target. The video screen is positioned 40 cm from the subject's hand. The subject's hand is positioned at the starting point. The distance between the starting point and the target is 10 cm. The subject is instructed to move their hand from the starting point to the target. The video screen is positioned 40 cm from the subject's hand. The subject's hand is positioned at the starting point. The distance between the starting point and the target is 10 cm. The subject is instructed to move their hand from the starting point to the target. The video screen is positioned 40 cm from the subject's hand.

(1)

சிம்பரவுஞ்சாக்கிரத்திற் சாட்சிதானே * செகசாட்சியாயிருக்குந் தியக்கமான, சொப்பனத்தின்மேலுவிருத்தி தனக்கேசாட்சி சூனியமாஞ் சுழுத்தியிலஞ்ஞானமான, வற்பநெறியானந்த மதற்கேசாட்சியனைத்தினு மிவ்வாறிருந்தோர்ந் தறியுங்காணே.()

ஆரியவிருத்திகண்மூன்றா லகலுமஞ்ஞானங்களின்னமாய்ந்துகூறிற், நெறியுமேலுவிருத்தியினால் விடயாஞ்ஞானங்களெல்லாஞ் சிதையு மேலாய்ப், பிரிவிலகண்டாகார விருத்தியிற்சாட்சியையறியாப் பெந்தநீங்கு, முரியவிலேவகவிருத்தி யகண்டாகார முங்ஈடந்தங்கொன்றாமன்றே. (க௨)

பேசரியபரத்தினிலாரோபமதாமூலப் பிரகிருத்திதோன் றுமிதிற்சாத்திகமாமாயை, யீசனிதிற்றோன் றுமிரா சதமவித்தைசீவனிதிற்றோன் றுந் தாமதத்தா வரணம்விட்சேபமதாஞ், சூசகவிட்சேபமதிற் சூக்ஞமபூதமதாஞ் சூக்கவுடலிருகுணத்தாற்றோன் றிடுந்தாமதத்தி, னாசில்பஞ்சீகரணமதா யைம்பூதவடிவாயதிற்றூல சடந்தோன்று மனைத்துமில்வாறடங்கும். (க௩)

பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமதாமூலப்பகுதியிந்தவுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை, யகமுடலென் றிருப்பதுவேயவித்தைதத் துவங்கள்

* செட்சாட்சி எனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

னைத்தையுந்தானெனமறைப்பதாவரணம்விடய, சுக
விருத்திவிட்சேபமிவைகளைந்துமடைவேதொலைத்
ல்பரிபூரணத்தாற் சோதனை* தற்பதத்தான், மிகவு
ணருந்தொம்பதத்தாற்றத்துவஞானத்தால் விதேக
முத்தியதனாலும் விடப்படுதல்வீடாம். (௧௪)

சோதிதானாயிருந்தாற் பிரமமதாமாயயிலே
தோய்ந்தாலீசன், காதலவித்தையிற்கூடிற்சீவனும்
பிரமாதாகரணந்தோய்ந்தான், மேதகுமிந்தியஞ்
சேர்ந்தாற் பிரமாணமறியாதவிடயத்தெய்தல், யா
ததுவே பிரமேயமறிவதிற்போந் தாற்பலமேழவத்
தைகூடும். (௧௫)

உற்றெதினோ காண்டல்பிரத்தியட்சமனு மான
மோங்குபுகை கண்டுநெருப்புண்டெனவே யுணர்த
ன், மற்றுவமைமரைபசுப்போ லெனல்சத்தம்பெரி
யோர் வாய்ச்சொலருத்தாபத்தி மதத்தவுடலதன;
லற்றவுபவாசியொளித்துண்பானென்றுணர்தலபா
வமுன்பினிடையொருகாலத்துமீலையெனரு, னற்றி
யவிம்மரத்தினிற்பே யுண்டெனலேதிக நாட்டுதலே
சம்பவம்ப்ரமாணமெட்டாநவிலும். (௧௬)

மன்னியதோரஞ்ஞானந்தனையறியாததுமறை
ப்பாவரணமாகும், பன்னியவிட்சேபமென தென
லாப்தவாக்கியமேபரோட்சஞானந், தன்னிலைதானு
னதுவே யபரோட்சங்கண்டதொரு சந்தோடத்தி,

* சோதனைத்தற்பதத்தா லெனப் பாடமோதுவாருமுள்.

னநிலையேதுக்கமும்போயானந்தமடைவதுமே ழ
வத்தைப் * பேராம். (கௌ)

கடவடிவுதூலசடங்கடசலமேகரணங் கடசல
த்தி லமுக்கவித்தைகடசலவான் சீவன், கடவெளி
மேல் வெளிசாட்சிசத்தா மிவ்விரண்டுங் கடசலம்
போற் றனு கரணங்கலங்கினுந்தான் கலங்காக், கட
சலம்வற் றுநிழல்போலாசையினுலவித்தை கலந்து
நின்ற திரவியெதிர் கடசலம்போ யுளதாங், கட
வெளிமேல்வெளிபோற்சற் குருவருளா னுன்குங்க
ரந்துசட சாட்சிசத்தாய்க் காண்பதத்துவிதமே.()

தொம்பதத்திலுபாதிக்கெடச் சொருபமதாம
துவே தொன்மையதாந்தற்பத சோதனைசெயவும்
வேண்டுந், தம்பவுடன்மூன்றினுக்குஞ் சீவனு
க்குமுதலாஞ் சாற்றுதன்மாத்திரைப்பகுதிதானுமி
ருப்பதனா, னம்பரிபூரணமறைந்து ஞானமின்றிமு
னம்போனாடுமுயி ராதலினானருட்படியே, யிம்
பருபாதியும்போய்நிருபாதிகமாமதனா லெப்பொரு
ளப் பொருளாகியிருப்பதுதன்னியல்பே. (கக)

நசனுக்குத் தூலவுடல்பூதபௌதிகமே யீசனு
க்குச்சுக்கவுட லிருவகைச்சுக்குமமே, யீசனுக்கு
க்காரணமாமுடன்மாயையவனே யீசனவன்சாட்
சியே பிரமமிவையைந்தா, மீசனுக்குஞ்சீவனுக்கு

உபநிடதமூலம்.

மைக்யமெவ்வாறென்னி லீசனுடன்மூன்றனைப்பா
ர்த்திடிவிவனுக்குடலே, தீசனெனிலிவனிலையீ சுர
சாட்சியென்றா லிவன்சாட்சிவேறாமற் றிதுவேப
ஞ்சைக்யம். (20)

தேகமேதானெனல்சீவத்தொய்த மதுபோய்த்
தெளிவுவரிலாகாயத்தின் வழவேதானாய்ப், போக
மாந்தனுகாணம் வாயுவைப்போலியங்கப் பொருந்
துமவனையீசனப்பொலிவுதன்னி, லேகமாயண்ட
மெலாங்கடுகளவாய்த் தோன்றுமவையகண்டாகா
ரமதுவேயீசத்தொய்த, மாகமாமகண்டாகாரமுகீ
ங்கிக் கடுகாவண்டமுந்தோன்றாதவிடத் தத்துவித
நிலையே, (21)

ஐயமின்றித்தெய்வவுருத் தியானித்தாலதுவா
மருவுருவைத்தியானித்தா லட்ட மூர்த்தியுமாம்,
பொய்யவிரண்டையுந்தவிர்ந்து தானாகியிருந்தாற்
பூரணமாஞ் சீவனெதிற்பொருந்து மதுவாமான்,
மையலுறுமனம்விடயத்தாசையுற்றே யதுவாய் ம
ரணசன னமும்வினேந்தவாற தென்றேயுணர்ந்து,
மெய்யறிவேதானாகப்பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவ
ரியாவருஞ்செனியா வீட்டையுமெய்துவரே. (22)

ஏற்றமுடையிந்தியத்தின் விடயமதேயுலகமி
ந்தியங்கள் கரணத்தின்விடயங்களாகுஞ், சாற்றுகா
ணங்களுமாபாசனுக்கேவிடயஞ்சாட்சிக்கு விடயம

தாய்த் தயங்குவதாபாசன், போற்றுவிவேகக்ஞான
விடயமதாஞ்சாட்சி புகன்றவிவேகமும் பிரம பூர
ணத்தின் விடயந், தோற்றரியபிரமமொன்றின் விட
யமன்றாதலினச் சொருப நிலையுணர்ந்ததுவாய்த்
துலங்குவர்ஞானிகளே. (உங)

சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமென்
றுமூன்றந் தாதான்மியங்களிவை சாற்றிலகங்கார
ம், புகல்சீவனோடுகலத்தல் சகசமதாம் பிரமபூரண
த்திற் கலப்பதுவேபிராந்திசரீரத்தோ, டகலாதுக
லப்பதுவேகன்மநானறிவேன் கர்த்தாநானேகம
கமென்பதுதானிவைகள், பகர்செய்பிராரத்தத்தாற்
றத்துவஞானத்தாற்பணிசுழுத்தி யாலகலப் படும
ளவுந்தொடரும். (உச)

அன்னமயம்பிராணமயமனோமயம்விஞ்ஞான
மானந்தமயமைந்தினன்னமயமாகும், பின்னுடல்
கன்மேந்தியத்திற்பிராணனது கூழிற்பிராணமயம
னங்கூழிற்பிறங்குமனோமயமா, நன்னிலைஞானேந்
தியமும்புத்தியுங்கூடிடில் விஞ்ஞானமயமா மவித்
தை யானந்தமயமாஞ், சொன்னவைந்துந் தானெ
ன்றாதான்மியமிவ்வெல்லாந் தோய்வறநின் றென
தெனல்காண் சுத்தவனுபவமே. (உரு)

மொய்த்தாருஞ்சாட்சிக்குச் சரீரமானமூன்றி
னுக்கு மன்னியமுமுடிவுங்கூறிற், கர்த்தாவாஞ்சா

உபநிடதமூலம்.

ட்சிக்கு ஞானத்தாலேகாரணமாந் தேகமந்தக்கண
த்தினுசந், தொத்தாயகாரண தேகந்தானு
தொலைவதன் முன்னுக்குமதேகங்கள்கோடி, யொத்
தாயபிரளயத்திலொடுங்குஞ்சுக்க மொன்றொடுங்
குமுனமனந்தமொடுங்குந் தூலம். (உசு)

ஆய்ந்தசுத்தத்தவியத்தமதிலவ்வியா கிருதமத
னிலிரணியகருப்பமதனில்விராட்டடக்கம், வாய்ந்
தவிராட்டினில்வானம்வானில்வளியின்வன்னி
வன்னியதில்வன மவ்வனத்தின்மண் டானடக்கந்,
தோய்ந்தமண்ணிற்றாலசட மடக்கமதிற்குக்கஞ்சு
க்குமத்திலவித்தையதிற் றோய்சீவனடக்கம், போ
ந்தடங்குமதனையனு வென்பரிதி னடங்கும்பொரு
ளையனுவுக்க னுவாப் புகன்றிடுநான்மறையே. ()

அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்சகோசமைங்குகை
யாமதின்சுகையாமைம்பூதந்தா, மிரியாதவிராட்
டிதுமற்றிதற்குமேலா மிரணியகருப்பமதாமிதற்கு
மேலாம், பெரிதாமவ்வியாகிருத மிதற்குமேலாம்
பேசருமவ்வியத்தமிதிற் பெரிதாஞ்சுத்த, முரியார்
களிதனைமகத்தென்பர் மேலாமொளியை மகத்தின்
மகத்தென்றுரைப்பர்மேலோர். (உஅ)

தோற்றுமசத் தறிந்தகலத். தொடர்பகலுமே
தெனிலித்தூலதேக, மாற்றுதொறுந் தொழிலகலு
மிந்திரியச் செயலகன்றால்வையநீங்கு, மேற்றும

ஞாலயத்திலுறும் விடய மவித்தையைநீங்கிலியாவு
நீங்கும், போற்றுமந்தச் சீவவறிவிழந்தவிடம்புகல்
பரிபூரணமதாமே. (உக)

மாறாதவஞ்ஞான முழுதுமகல் வது கூறினவை
யந்தன்னின், வேறாறற்காலகலுமுடன் மூன்றுஞ்
சீவனுக்குவேறதானா, னீராகும் பாதிதற்சாட்சி
யைக் காணின் முக்காலுநீங்குந் தானாய்ப், பேரான
சொருபபரிபூரணமான முழுதும் பேசொணாதே. (உக)

முத்தராயும்பெத்தராயு முகக்குறியானகக்கு
றியான் முழுதுந்தேரின், மெத்தனவாகியமொழியு
மானந்தபரவசத்தான் மிகுந்தசோர்வுஞ், சித்தநி
லேதிரியாதசெல்வமுமாயிருப்பர்நல்லோர்தீயோரொ
ல்லா, மித்தகைமையோர்களையுமிகழ்ந்து புகழ்ந்
தோர்க்குறவாயிருப்பர்தாமே. (ஙக)

ஏற்றபிரபஞ்சமதேனித்தமென்றும்பிரமமென்
பதில்லையென்றுந், தோற்றுமுடறாென்னுந் துள
ங்குவதேயஞ்ஞானதுக்கமாகுஞ், சாற்றுபிரபஞ்ச
மெலாமனித்தமென்றும்பிரமமதுதானேயென்றும்,
வேற்றுடல் வெற்றுடலென்றும் விரிந்துணரப்பெ
றுமதுவேதாந்தஞானம். (ஙக)

இருளகற்றுநால்வேதத்துபநிடத மெண்ணான்
கினைங்கோன்சொன்ன, பொருளதனை நெஞ்சகத்
தேசௌபாக்ய குருவென்னும்பொருளினோடு, மரு
ளகற்றும்படியமுத்தித்தமிழ்போலு மதனையொரு
வழியெண்ணான்கா, யருளகத்திலிருந்துதாத்த வ
திசயமேயதிசயமற்றறிகிலேனே. (ஙக)

உபநிடதமூலம் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

சொருபசாரம்.

சிற்சொருபந்தானே செகசொருபமானவெலாந்
தற்சொருபசாரமாய்ச் சாற்றவே-பொற்சொருப
மச்சுருவாம்போல வதுவதுவாய்த்தோற்றுமொரு
சொச்சொருபந்தானே துணை. (க)

பூதாதியைந்து பொறிபுலன்களெல்லாஞ்சித்
தேதாதியந்தமவை யெல்லாஞ்சித்-தோதரிய (சித்
கற்பனையுஞ்சித்தனைத்துங் காண்பானுங்காட்சியுஞ்
தற்பமும்வேறில்லாமையால். (உ)

புத்திவிகற்பத்தாற் பொருந்துசக பேதமெல்லாஞ்
சத்தியம்போற்றோன்றுவதோ சாட்சியன்றோ-முத்
திமுதற், சுத்தமசுத்தஞ் சகாசுகங்களுள்ளதில
தத்தனையுஞ்சத்தாதலால். (ஈ)

பார்த்ததிசையெல்லாம் பரிபூரணசொருபந்
தீர்த்தமெல்லாமானந்த சிற்சொருபங்-கீர்த்திக்குந்
தோத்திரங்களெல்லாஞ் சகசொருபநம்மையல்லா
வேற்றுருவமேதா குமே. (ச) (ல்)

அய்யாசகத்தோற்ற மாதாரமெல்லாநீ
பொய்யாதுசோதியெனப் போதித்தான்-மெய்யாக
வுற்றுணரினென் றுரையாரொருவரிலை
முற்றுணர்வாநானே முதல். (ரு)

நம்மையறிவேவடிவா நாங்கண்டோநம்மையன்றி
செம்மையுலகத்திரள்காணை-நம்மைநா (ச)
முற்றுப்பாராதிருந்தோ மல்லாலொருகால
மிற்றுப்போனோமோ வியாம். (சு)

எல்லாருநானா விருந்துரைப்பாராகிலெனை
யல்லாமலீச னளவுமலை-சொல்லாலே
பெற்றமகன்றம்பி பிதாப்பேருனாத்தொருவற்
குற்றவுடல்வேறு குமோ. (எ)

நாமாயிருந்தோமு நாமேநாமல்லவாய்ப்
போமாறுபோகும் பொருளுநாம்-யாமத்துத்
தானேயுறங்கிச் சகத்துருவாய்த்தோற்றிவிழித்
தானேயவன்போலத் தான். (அ)

ஆகமாயாருயிரா யஞ்ஞானமாய்ஞானப்
போகமாயின்பப் பொருளாகி-யேகமாஞ் (ய)
சிற்சொருபமாகியெல்லாச் செய்கையுமாநம்முடை
தற்சொருப மேதானதால். (கூ)

ஆனந்தமென்பா ரதீதமென்பார்நான்மறைக்குந்
தானந்தமாஞ்சர்வ சாட்சியென்பார்-ஞானநூற்

சொருபசாரம்.

சொன்னகுறியெல்லாந் தொடராதவென்வடிவுக்
கென்னகுறிசொல்லுவேனியான். (க௦)

நானோவதுவோ வதுநானோநானதுவோ
நானோதயமோ நாதாந்தமோ-மோனமோ
சுத்தமோசூனியமோ தோற்றுஞ்சபாவநிலை
யித்தனையுமல்லவா மே. (க௧)

புத்தோகமுத்தோகம் பூரணனந்தோகஞ்
சத்தோகஞ்சித்தோகஞ் சாந்தோகஞ்-சுத்தோக
மாரணங்கடேடரிய வற்புத்தோகஞ்சகல
காரணமாஞ்சைதன்யோ கம். (க௨)

சொல்லாச்சுவானுபவா தீதச்சகானந்த
மெல்லாமுந்தாமா யிருந்தோமே-தொல்லைவினை
யற்றோமெனுஞ்சொலவு மற்றோமேநம்மைநாம்
பெற்றோம்பிழைத்தோம்பி ளாய். (க௩)

சந்ததமுநீங்காத் தனியாகபெற்றோமே
தொந்தச்சகாகமுஞ் சுட்டோமே-சிந்தனையை
வாட்டியதேகாதி வனவாசம்விட்டோமே
வீட்டிற்குடிபுகுந் தோமே. (க௪)

நனவிறற்சேந்திரிய நாட்டியங்கன்பார்ப்போங்
கனவின்மனக்கூத்துங் காண்போ-நினைவிற
சுமுத்தியிலேயில்லாத சூனியக்கூத்தாடி
விழுப்பொருளாய்நாமிருப் போமே. (க௫)

நானென்றிருந்தவனார் நான்கண்டேனாகிலவ
 னானென்றுருத்தரிக்க வொட்டேனே-ஞான
 வடிவானநானேநான் மற்றுளநானெல்லாம்
 பீடிவானிறந்துபிறப் பான். (கக)

சாயையெனவாழ்குடும்பந் தன்னைச்சுமந்தாலு
 மாயையெனுமேக மறைத்தாலுந்-தூயவொளி
 தானாய்விளங்கிற் சகசாட்சியாயிருக்கு
 ஞானாதித்தன்றானே நாம். (கௌ)

ஏதேதுவந்தாலு மேதேதுசெய்தாலு
 மேதேதிலின்புற் றிருந்தாலு-மேதேதுந்
 தானாகாவண்ணந் தனியேதெரிந்திருக்கு
 ஞானாகாரந்தானே நாம். (கஅ)

ஆட்டிவிட்டபம்பரம்போ லாசைமுதலிக்கரணங்
 கூட்டிமுடித்தாலுங் கூடோமே-சாட்டியதிற்
 சம்பந்தமற்றோமே தற்சொருபமானோமே
 யெம்பந்தம்போன வாறே. (ககூ)

அஞ்ஞானமெத்தா லழிந்ததோவாராயும்
 விஞ்ஞானமெத்தால் வினைந்ததோ-மெய்ஞ்ஞானச்
 செம்மையனுபூதித் தெளிவுபெற்றதெங்ஙனோ
 வெம்மையல்லாலேதுகண்டோமி யாம். (௨௦)

மெய்யெல்லாநாமாய் விளங்கியபின்னமான [ய்
 பெய்யெல்லாமெங்கேனும் போனதோ-மெய்ப்பொ

யிருவகைக்குநாமே யிடமானேந்தொந்தித்
துருவகைக்குமெட்டா மலே. (2க)

தேகிநாமென்றோமே செல்வநமதென்றோமே
பேகிநாமென்றோமே பொய்யன்றோ-வாகமுத
னையிருந்ததுமெய் நாமசங்கமானதுமெய்
தேமாவித்தேபோற்றி னம். (2உ)

வாலமதியுகமதி போன்றானவஞ்ஞானக்
காலமுநாங்கண்டு கழித்தோமே-சீலமா
வப்போது நம்மீலையாரோபமானவெலா
மிப்போதுபொய்யா னவே. (2ங)

பொய்தானையின்பப் பொருளாய்ப்பரம்பரையின்
மெய்யாய்ச்சுகம்போல் விளைந்தக்கா-லையோநா
மெங்கேபிறந்தோ மெதைத்தெய்வமாய்த்தொழு
மெங்கேயடைந்தோ மியாம். (2ச) (தோ)

ஆராகியோவிருந்தோ மார்க்கோவீணுக்குழைத்
பேராயிரமாகப் பேதித்தோம்-பூரையினி [தோம்
னம்மாலேதேடரிய நம்மைநாங்கண்டோமே
வம்மாபிழைத்தோ மடா. (2ரு)

கள்ளமனத்தைக் கரைத்துருகப்பெற்றோமே
யுள்ளபடிநம்மை யுணர்ந்தோமே-தெள்ளமுதச்
சச்சிதானந்தமுநாந் தாமாயிருந்தோமே
யச்செல்லாநாமாகையால். (2சு)

கண்ணலாற்காட்சியுண்டோ காதலாற்கேட்பதுண்
டோ, விண்ணலாலே தும் விரிந்ததுண்டோ-வெண்
னுங்காற், கானலாறோடிவரக் கண்டதுபோற்றோற்
றுகினுந், தானலாலுண்டோசகம். (௨௭)

என்னைத்தவிரமற்றிங் கேதுமிலையென்னுணை (யுரு
பொன்னைத்தவிரவிலாப் பூ:-ணம்போற்-பொன்னை
வேருக்கிப்பேருரைத்த வேற்றுமைபொன்மமையு
வாருப்பகுத்துரைத்தோ மால். (௨௮) (மவ்

வாக்கிற்குமெட்டா மனத்திற்குமெட்டாது நீ
தேக்கிட்டாலுந்தெவிட்டாத் தெள்ளமிர்த-நாக்கி
ருறல்போலெம்மிலே யூறியுமைக்குடம்போல்
வேற்றநாமாயிருந்தோ மே. (௨௯)

ஏதுசிவானந்தமோ வேதுசிவாகாரமோ
வேதுசிவன்செயலோ வென்னுதே-யேதும்
பிறிவாகாவொன்றாகப் பேதமாகாத
வறிவாநிறைவே யது. (௩௦)

தானறியுந்தத்துவங்க னெல்லாந்தனக்கனியந்
தானதுவேயன்மென்றுதள்ளுங்கான்-ஞானமாய்த்
தள்ளுமவனாயிருக்குந் தன்னுற்றொனன்றுணர்ந்து
கொள்ளுமதுசாந்தமாகும். (௩௧)

சாந்தமேதற்காட்சி தற்காட்சியேபிரமம்
பேந்தபிரமமே பூரணமா-மாய்ந்துணர்ந்த

சுத்தபரிபூரணமே தோன்றாச்சுவானுபவஞ்
சித்தநிலைதானே சிவம். (நஉ)

சித்தம்பிறந்து செகம்பிறந்து நானெனவோர்
கத்தன்பிறந்தவழி கண்டோமே-சித்த
மடங்காமையேமாயை யம்மாயைமாய்ப்பார்
துடந்தானேசாயுச்சி யம். (நந)

எல்லையற்றசென்ம மெடுத்தோமிறந்தோமென்
றல்லலுற்றபிது யழிந்தோமே-தொல்லுலக
மெல்லாங்கடுவெளியா யென்வடிவாமென்றன்வடி
வல்லாதுபொய்யாத லால். (நச)

காலங்கருதிக் கடவுளாக்கைகூப்பிச்
சாலவிரதங்க ளெல்லாஞ் சாதித்தே-மேலுணர்வா
லீதெல்லாநாமென் றெண்ணியனந்தானந்த
போதநாமாகாதபோது. (நரு)

நித்தியமாயேகமாய் நின்மலமாய்ப்பூரணமாய்ச்
சத்தியமா யானந்ததற்போத-சுத்தராய்ச்
சித்தநிலைபெற்றவராய்த் தீர்ந்தசென்னற்றவரா
யுத்தமராயுள்ளார்க் குறும். (நசு)

வெட்டெனவும்பேசார் வெகுளார்முகங்கோனா
ரிட்டபதார்த்தம்பெரியோர்க் கேற்றுவைப்பார்-து
ட்டர்களைச்,சேரரியாவர்க்குந் தீங்குரையார்கணி
வந்து,பாரார்பிறவிதீர்ப்பார். (நஎ)

பொன்றும்பொருளைப் பொருளாகவும்போற்று
 னொன்றுநலந்தீங் கெடுத்துனாயார்-சென்றசில
 காரியத்தைநோக்கிக் கழியாரிழிவுசெய்யா
 ராரியதோதாமாகு வார். (௩௮)

வேதவிதியை வெறுத்துனாயாருள்ளளவு
 மோதலுருக லொழிந்திரார்-சாதன்
 மறவார்கருத்தினகி மண்ணுலகில்வாஞ்சை
 பிறவார்பிறவாத பேர். (௩௯)

சித்தசலனந் திடுக்கெனவுஞ்சற்றுமுறார்
 முத்திவழிகேட்கவே மோகிப்பார்-புத்திபோய்
 மாடுநம்வீடுமனை மக்கள்செல்வமாற்சரியங்
 கூடியமுந்தார்பக் குவார். (௪௦)

ஆர்க்குவருவிருந்தென் றுவனவும்போவனவுந்
 தீர்க்கநிலையன்றித் தெளிவோ-யேர்க்கவே
 சாந்தராய்நித்தியராய்த் தத்துவபோதற்றவராய்த்
 தீர்ந்தநிலைநின்றார் சிலர். (௪௧)

சங்கற்பசாலச் சகத்தோற்றரவையெல்லா
 மிங்கற்பமென்றா திழிவோ-பங்கமற
 விம்மைமறுமை யிரண்டிடத்துமப்பாலுந்
 தம்மையன்றிக்காணா தவர். (௪௨)

சத்தப்பிராந்தி சதசத்தாம்பிராந்தியெல்லாஞ்
 சித்தப்பிராந்தியென்றே தேறுவார்-முத்தார்தா

மாரோபமாகு மவத்தைதொறுந்தோற்றியழி
யாரோபம்பொய்யாத லால். (ச௩)

தேகாலயத்திற் சிதாகாசதேவதைபை
வாகாயசாந்தி மலராலே-யேகாந்த
மந்திரத்தாற்பூசைசெய்யு மாதவனாயாதரித்துச்
சந்ததம்வாழ்வார்க்கார் சரி. (சச)

முக்கனியும்பாற்சொறு முன்பிருக்கநாயருந்திக்
கக்கியசொற்றுக்குக் கருதுவா-ரெக்கலைக்கு (ல்
மெல்லாப்பொருட்கு மிரும்பொருளியாமென்மை
வல்லார்க்கடிமைபுகு வார். (சடு)

செம்மையறியார் செகத்தோற்றாவறியார்
தம்மையறியார்வினையுந் தாழ்வறியார்-தம்மிலே
யந்தராய்வினே யவமதிப்பார்நல்லோரை
யெந்தவழிபோவா ரிவர். (சசு)

ஐங்கணையுமபூவா மறுகாலளிநாண
மென்கரும்பாம்வில்லனங்கன் வீரனும்-வன்காத
லேற்றுவனமெல்லாம்பொய் யிப்படியேபாழலகத்
தோற்றமெலாமெய்தானு சொல். (சஎ)

காலமோதேவதையோ கன்மமோமாமாயைச்
சீலமோவிம்மனத்தின் செய்கையோ-கோலியநல்
லுச்சாகமோநலந்தீங் குத்தரிப்பதேததிலே
யெச்சார்புமில்லா விவர்க்கு. (சஅ)

தன்னைத்தான்மேடாச் சதிகாரோன்பிறந்தா
ரன்னத்தால்வந்தவுட லார்தாமார்-முன்னம்
விடுத்தவுடலெத்தனையோ மீண்டுமீன்டின்பா
லெடுத்வுடனூறு யிரம். (௪௯)

பொய்யாக்கப்பொய்யைப் பொருளைப்பொருளாக்க
மெய்யாக்குருவொருத்தன்வேண்டிற்றே-யையகோ
பூபாலராகிப் பொலிந்திடுசீவன்களெலா
மாபாச ரென்பதுவே யாம். (௫௦)

ஒன்றிலேதோற்று முலகப்பிரதிவிம்ப [ன்றும்
மொன்றுபோற்றேற்றுதவுண்மையென்றே-வெ
பொருளாகப்பாராத புன்மையறிவேர்க்கே
மருளார் பொறிபோல வாம். (௫௧)

தன்னையறியாமற் றுனேதனைத்தேட [லகிற்
லென்னபுதுமையிதையென்சொல்வேன்-மன்னுல
றண்ணீரினின்னுகொண்டு தாகந்தணியார்போ
லெண்ணீர்மற் றேதுரைப்போமி யாம். (௫௨)

சாத்திரங்கள்கத்தித் தலைவீங்குவீர்குலமுங்
கோத்திரமுங்கொண்டுவினை கூட்டுவீர்-சாத்திகரா
யும்மாலேயும்மையுணர்ந்தோயாத்தொழில்விட்டுச்
சும்மாவிருக்கோணு தோ. (௫௩)

ஆசித்துத்தெய்வத் தடையாளமுங்கொளுத்திப்
புசித்துக்கைகூப்பிப் போற்றுவார்-நெசிக்குந்

தானோவதுவே வா சதிரானதெய்வமென்ன
ஆனோடுழல்வா ருரார்.

(௩௪)

தேனாத்திருநானைச் சேனிப்பார்தம்மைவிட்டங்
கானாத்தொழப்போரு னாயகோ-தேரிடையே
பார்க்கின் றதெய்வம் பரிபூரணமலவே
யார்க்கும் தெரியாததோ.

(௩௫)

மூலைக்குளையிருந்து மூச்சடக்கிப்பேச்சடக்கிச்
சாலக்கனையாகஞ் சாதிப்பார்-மேலுணர்வு
கண்டிருக்கச் சாதனையேன் காயத்தையேவலித்திங்
குண்டிருக்க வெண்ணுகிறு ரோ.

(௩௬)

கட்டப்படாமற் கரபாத்திரந்தரிப்பார்
மட்டித்தொருகோ வணராவார்-சிட்டர்போற்
றாங்காமற்றாங்குஞ் சுகமும்பெறுவாரோ
யாங்கார நீங்குவா ரானால்.

(௩௭)

எச்சாத்திரம்வேண்டு மெச்சாதனைவேண்டும் [ண்டி
பிச்சாட்டல்லோகெடுவாய் பேதையர்க்குப்-புச்சா
காட்டுவார்போலவந்த கற்பனையைமெய்யெனப்பா
ராட்டுவார்தம்மைக் காணார்.

(௩௮)

ஆண்பெண்ணலியென் றனைகவிதமாகக்
காண்பனவுமொன்றாகக் காண்பனவு-மாண்புடைய
சித்தினிடத்தோற்றமல்லா லுண்டோவிலைவெதளி
ரொத்தனை சாதித்தாலு மென்.

[பர

எவ்வாறெவரிருந்தெனெவ்வாறெவர்போயென்
 னெவ்வாக்கூட்டிற்றனிமை யொத்ததே - யெவ்வித
 நீங்குவார்நீங்கா நிலையிலனுபூதிகண்டு [மு
 துங்குவார்க்கன்றோ சுகம். (கூ௦)

விண்ணுருவமீசனென்பார் வேற்றுருவஞ்சீவ
 னென்பார், கண்ணுமிரவியும்போற்காணென்பார்-
 தின்னணமதா, யத்துவிதமாகாதவையிரண்டுமாகாத
 சித்துருவந்தானே சிவம். (கூ௧)

சுத்தசடமான சுக்கிலங்கொர்ப்பீகரித்துச்
 சித்தத்துவங்கலந்து சீவித்துச்-சத்தியம்போல்[ஞ்
 வந்தபொழுதிதெல்லாமாயெயென் றேதற்சொருப
 சிந்தைசெய்வா ரன்றோ சிவம். (கூ௨)

நேற்றின் றுநானையென நிச்சயித்திராப்பகலை
 மாற்றுகயஞ்சோதி வடிவாகி-யேற்றபடி
 யென்றுமொருநாளா யிருக்குந்திருநானைச்
 சென்றுதொழுவாரோ சிவம். (கூ௩)

ஞானநூல்கற்றுவ நற்றுறவுபூண்டாவ
 மோனசமாதி முயன்றலுந்-தானாகி
 யெல்லாக்கவலையுமற் றின்புற்றிருப்பதுவே
 சொல்லாருமுத்திச் சுகம். (கூ௪)

மாகேள்விபெற்றுவ மாயோகமுற்றலுந்
 தேகேந்திரியந் திரிந்தாலு-மாகருணை

சோரூபசாரம்.

சோரூபசாந்தி தேரூர்பெருப்பேறு
சோராதமுத்திச் சுகம்.

(கூரு)

இச்சையநிச்சை பரவிச்சையோடுமூலங்
கொச்சைப்பிராரத்வக் கூளர்காள். பிச்சைமுத
லேற்றூரிடுவா நிவொன்றுணர்ந்தீரோற்
காற்றாடிக்காலாக லாம்.

(கூகூ)

என்னே நான்கண்டபடி யிப்புவிடிலெல்லோருந்
தன்னையேகாணத் தகுங்காணுஞ்-சொன்னே
னொளிநாட்டமோடுமன முண்ணாட்டம்பெற்று
வெளிநாட்டமாகா விடில்.

(கூஎ)

கன்மந்தவரூமற் காலந்தவரூமற்
சென்மந்தவரூமற் செய்வோற்-கன்மவிதி
செய்வான்செயலிரண்டுஞ் சித்தத்தேகண்டுதெளிந்
துய்வார்பொருளாகு வார்.

(கூஅ)

உள்ளபடிகண்டுகளித் துற்றுருகமாட்டாத
களளையுங்கண்டு களித்தோமே-கொள்ளையா
விந்திரசாலக்கமல மெத்தனைபுட்டித்தாலுஞ்
சந்திரனுக்குண்டோ சலம்.

(கூகூ)

திங்கடர்ந்துமேன்மேற் செனித்தகருவேலடியின்
மாங்கனிவந்துற்றதொப்ப வாய்த்ததே-யாங்காணு
மெல்லாருந்தேடுபொரு ளியாமாகவேயருள
வல்லான்றிருத்தான் மலர்.

(எ0)

நானாயிருந்ததெங்கே நானபிமானித்ததெங்கே
வானுளமண்ணுள வாஞ்சையெங்கே-ஞானகுரு
தேசிகனொங்கே சிவசிவாமுத்தியெங்கே
பேசிடவாயெங்கே பிளாய். (எக)

என்னையெல்லாமலி யான்பெற்றதெதுமிலை
யென்னையான்பெற்றிருந்த தெப்போது-மென்னைய
பந்தமிலைவீடுமிலைப் பார்க்கிலிவையாராயுஞ் (ன்றிப்
சிந்தனையுமில்லாத தே. (எஉ)

செப்படிபோற்காட்டியரு டேசிகனையோவனைத்து
மிப்படிசோதித்துணர்ந்த வென்னையோ-மைப்படி
சென்மமுடிவாகவந்த தேகாலயத்தினையோ (யஞ்
வென்மயமாய்ப்போற்றுவேனி யான். (எங)

ஆன்னமயகோசமா மாகமேயுள்ளளவுஞ்
சொன்னபடிகேட்கிற் சுகமடைவா-யென்னுணை
கெட்டபாழ்வாசனையைக் கிட்டாதேயாதேனு
மிட்டபடிகண்டே யிரு. (எச)

பொறிகாளெனைநெடுநாட் போற்றிவளர்த்தீரோ
யறிவானந்தப்பொரு ணுணுனென்-பிறிவாகு
முங்களையுநானு வுணர்ந்துகொண்டேனீங்களினி
யிங்கழியாதொன்றா யிரீர். (எடு)

ஆசையேயுன்னு லலைந்துவிட்டேனென்றாலு
நீசெயுபகாரத்தி னின்றேனே-தேசிகனை

சொருபசாரம்.

யுன்னுலடைந்தே னுனைக்கடிமுத்தியினு
மென்னுனைநானாயி னேன்.

(எசு)

கோபமேயுன்னுற் குறைதீர்ந்தேனீயெழும்பித்
தாபமேசெய்யுஞ் சலிப்பாலே-யாபத்து
நீங்குமுபசாந்தியிலே நின்றேன்கனவிலுநீ
யேங்கியெழும்பாதே யிரு.

(எஎ)

லோபமேயுன்னை யுறவுகொண்டே னுன்னுருவம்
பாவமேயென்பருண்மை பற்றுதார்-நீபெருக
வார்ச்சிக்கவேபடுவா ராபாவியுன்னுலே
யார்ச்சிக்கப்பட்டே னமைவு.

(எஅ)

நெஞ்சகமேநானேநீ நீயேநானென்றிருந்தும்
வஞ்சகமாயுன்னை மறந்தேனே-தஞ்ச
முனக்குநானென்பதுவு முண்மையேயுண்மை
யெனக்குநீவேரு யிராய்.

(எக)

ஒடித்திரிந்தா யுழைத்தாய்பிழைத்தவழி
தேடிப்பலகலையுஞ் சிந்தித்தாய்-நாடிபொரு
சற்குருவைத்தந்தாயென் சிந்தாய்தயவுசெய்த
நிற்குதவியென்செய் தேனே.

(அ0)

உன்னுருவாய்நானிருந்த வுண்மைபோலென்மன
யென்னுருவாய்நீவந்திசைந்தாயே-செய்நன்றி[மே
பாராட்டுவாருணைப்போ லுண்டோபரமபதச்
சீராட்டின்மாறு திரு.

(அக)

ஆசைவர்க்கமெல்லா மகற்றிப்பொறைமுதலாந்
தாசவர்க்கஞ்செய்யநலந் தந்தாயே-நேசத்தா
லாதிகாலந்தொடுத்தென் னன்புவிடாநெஞ்சேநன்
னீதியாவென்போல நில். (அஉ)

என்னெஞ்சமுருலவ யானுமதுபோலிருந்து
வின்னஞ்சமமாகா விட்டேனே-யென்னெஞ்ச
மென்போலசையா திருக்கவதுபோலியானும்
பொன்போலிருந்தேன் பொலிந்து. (அங)

ஏதுவரவேண்டு மதுவருகவென்னைவிடுத்
தேதகலவேண்டு மதுவகலக்-கோதென்று
பிச்சைபுந்தள்ளேன் பிரமபதமும்வேண்டே
னெச்செயலுநானாகி னேன். (அச)

எங்கேநான்போற்றுவது மென்னையேதேவதையெ
றெங்கேதொழுவதுநா னென்னையே-யெங்கே [ன்
யிருந்துகிடந்தோடுவது மென்னிடத்தேநானே
யருந்துவதுங்கொள்வானு மாம். (அரு)

தன்னிடத்திலேதோற்றித் தன்னிடத்திலேயிருந்து
தன்னிடத்தேகூடுஞ் சுகத்தெல்லாந்-தன்னைவிட
வேறன்றெனக்காண்ப ரல்லாலிவ்விடுபற்றோர்
மாரென்றுகாண்பரோ மற்று. (அசு)

ஏதுக்காசைப்படுவ ரோதுக்ககங்கரிப்பா
ரோதுக்குமாற்சரிய மெய்துவா-ரோதுக்குந்

தாமேசராசராமய்த் தானுவாயேழ்புவிக்கு
மாமேருவொத்துவாழ்வார். (அஎ)

மாதிக்குமாழி மநிகருகித்திருளிர்ந்திவ்
வாறுத்தன் றெற்குவடக் காணலுஞ்-சொதித்து
முன்னிலைமையாராய்ந்த முத்தரோயெஞ்ஞான்றுந்
தன்னிலைமகுன்று தவர். (அஅ)

பிச்சை முதலாய்ப் பிரமபதமீராக
விச்சைவரினு மிச்சைந்தாலுஞ்-சொச்ச
நலங்காதார்தாமதுவாய் நாடாதார்சித்தங்
கலங்காதாரோனானி காண். (அக)

வந்துத்துரைப்பார் வழிபடினும்வன்கனார்
நிந்துத்துரைத்தாலு நெஞ்சுரார்-சிந்தையற்று
மேகாடவிவரினும் வெய்யோனுதித்தாலு
மாகாயம்போல்வா ரவர். (கூ0)

எந்தெந்தப்போக மெதுராகுமவ்வளவுக்
கந்தந்தப்போக மனுசரிப்பார்-பந்தமற்று
நீதித்தனிநிலையே நிற்பர்கிரணம்பரவு
மாறுத்தன்போலே யவர். (கூக)

சித்துருவமாகிச் செகசாட்சிதாமான
முத்தரைக்காமாது முனியாவே-சித்தத்தி
லிங்கற்பவாசனைக னெல்லாமெடுத்தருந்திச்
சங்கற்பமில்லாத தால். (கூ2)

எங்கும்பொதுவா யிருக்குமொருசீவன் முத்தர்
தங்குமிடந்தானே தலவாச-மங்கவர்கள்
பார்வையேதீர்த்தமவர் பாதாரவிந்தமலர்ச்
சேவையேசாயுச் சியம். (கூட)

மெத்தென்றசொல்லும் விருப்பமற்றநோக்குமெல்
சத்தென்றநெஞ்சந் தளர்நடையுஞ்-சித்தத் [லாஞ்
தடங்காமகிழ்வு மனவரதம்பெற்ற
துடந்தானே ஞானி செயல். (கூச)

எல்லாவிடத்து மெமைக்கண்டோமெம்மிடத்தி
லெல்லாமுங்கண்டோமென்றேகமாய்க்-கல்லமை
கற்றவனுபூதி கைகண்டார்மற்றேது
மற்றார்சீவன்முத்த ராம். (கூரு)

தானேகனாகியுப சரந்தனாய்நின்மலனாய்
வானேமுதற்றன் வடிவாகு-ஞானி
விடுத்ததொழிலெல்லாம் விலக்காகுமன்னோ
னடுத்ததொழிலாசார மாம். (கூசு)

ஞானனுசந்தான ஞானிக்குநீராட
றானுகந்தகோலஞ் சதாசார-மானமற
வாங்கிப்புசிப்பதுவே மாபூசைசஞ்சாரந்
தீங்கற்றசுத்த சமாதி. (கூஎ)

அண்டமெலாந்தானு யறிவுவடிவாகக்
கண்டபரானந்தசிவா காரருக்குத்-தன்மத்துத்

சொருபசாரம்.

தள்ளும்பொருளேது தள்ளாவிதிவழியே
கொள்ளும்பொருளேது வாசும். (கூஅ)

பெற்றபேரின்பப் பெரியோர்சரித்திரத்தைக்
குற்றமெனநாடுங் கொடியோர்கள்-பற்றாக்
கோசகாரப்புழுப்போற் கோடானகோடிசென்ம
மாசார்வொன்றே மதி. (கூக)

நித்திராகார நின்மலானந்தமய
சுத்தபரிபூரண சொருப-வத்துவித
மெல்லாமுந்தாமா யிருப்பார்களுண்பெற
வல்லாவராகு வார். (கூ00)

உள்ளமற்றருள்ளத் துறுபொருளற்றருள்ளக்
கள்ளமற்றார்ஞானக் களையற்றார்-தெள்ளமுதச்
சிப்பாமுமற்றார் சிவானுபவந்தானுமற்றார்
கற்பனையுமற்றார்கள் காண். (கூ0க)

பருவசாரத்தாற் பவிக்குமனுபூகிச்
சொருபசாரத்தின் சுவையை-யிருசெவியா
லுண்டிருக்கவல்லா ருலகமெல்லாந்தாமாகக்
கண்டிருக்கவல்லார்கள் காண். (கூ0உ)

சொருபசாரம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பவம்.
சர்வஞ்சின்மயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுருதிசாரமகாவாக்கியம்.

தேசிகன்றன்னடிவணங்கிச் சுருதிசாரத் திற
னுரைப்பாஞ் சுகர்க்குபதேசித்திடும் வாக்கியங்க,
ளாசில்பிரபஞ்சமதே பிரமோஹ மேகமேவாத்
வைதம்பிரம் மோஹமதற்கப்பாலாய்ப், பேசிய
பாவாபாவாதீதம் பிரம்மோஹம்பேசரியசுவானுப
வாதீதம் பிரம்மோஹம், நாசமிலாதிவைநான்குவா
க்கியங்கடம்மை நாரதாதியர் நால்வர் நவின்றா
ன்றே. (க)

வெறும்பழுதையேபாம்பாம் விவர்த்தத்தாலு
மேவுசுகதுக்கமொன்றாய் விடலாற்பாலன், பெறு
ம்பிதாவேயென்னுமாரம்பத்தானும்பெய்தயிரும்பா
ல்தானேயென்றுபேச, லுறும்பரினாமாத்தானுமொ
க்கத்தோன்றி லொன்றுறிலொன்றொழிக்கு நித்தங்
கூடாதத்தால், தெறும்புனலேயலையாமுற்பத்தியா
லுஞ் செகம்பிரம்மோகமென்றே செப்பலாமே.()

சொருபமொன்றே பிரம்மமென்ப தெவ்வாமெ
ன்னிற் சசாதிகவிசாதிகசுகதபேதம், வருவதிலையா
னுமபாவங்களுக்கும் வந்தனவானுந்தோற்றமன

சுருதிசாரமகாவாக்கியம்.

த்தாலன்றித், தருவதிலையானுமண்ணைத்தவிரப்பா
ண்டந் தானில்லையானுமத்தோற்றந்தானுங்கான,
லுருவலதுவேறுபொருளில்லையானு மொன்றலது
சகமிலையென் றுணர்த்துநாலே. (ங)

பாவாபாவாதீதம்பிரம்மோகமேதாற் பழுதை
யின்றிப்பாம்புவராப் பண்பினாலுந், தாவாதவனுப
வத்திலிரண்டதானுந் தன்னறிவிலுறைப்பிரண்டா
தலாலும், மூவாதுதானவனாலு மாகாமுன்ன
மிரண்டுளவானுமூன்றாய்நின்ற, தேவாகிலநிருதச
டந்துக்கநீங்காத்திறத்தானுமிரண்டதுதல்சிவமே
யான்மா. (ச)

தனித்தசுவானுபவாதீதம் பிரம்மோகமேதா
ற் றுனவனாயிருப்பதுவுஞ் சங்கற்பத்தானு, மனித்
தமெனவிழற்சூன்ய மாதலாலு மதுமறவாவிழனி
னைவாயழிதலானு, மினித்தநிட்டை சாதனமாயி
ருத்தலானு மேதுமற்றான்மூடமென்றேயியம்பலா
னுந், தொனித்தசுபாவமுங்கடந்த தீதந்தானேசய
ம்பிரகாசமென்றே சொல்வர்தாமே. (ரு)

சுருதிசார மகாவாக்கியம்
முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாவாக்கியம்.

பாயிரம்.

உலகமுதற்பொருளை யும்பர்க்குணவரிதாம்பொருளை யோதியவேதாகமத்தி னுச்சியினுட்பொருளைப், பலகலையின்பொருண் முடிவின் முடிவானபொருளைப் பற்றற்றப்பற்றியபெரியோர் பரவியவான்பொருளை, யலைதிவலைநுகாகடலி னுதித்தொடுங்குமா போலகிலாண்டமுதித்தொடுங்குமதன்மூலப்பொருளை, யிலகியசற்குருவாகியானாகும்பொருளை யெங்குமாரம்பொருளை யாமும்வணங்குதுமே. (க)

இருவிழிகளுலகறிந்துந்தனையறியாததுபோலியானறியும்பொருளலதிங் கெனையறியாமையினுற், கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவிழியதனா, லருவினைகளறநோக்கி யானவமேபோக்கியகமகமென்றிருந்தவெலா மறிவுகொண்டேநீக்கிப், பருவமதிற்பதந்தாக்கிக் கற்பனைகளியாவும்பாழாக்கித் தானாகும்பரகுருவைப் பணிவாம். (உ)

முன்புசெய்ததவப்பயனான் மூதறிவின்பயனான் முன்னுரைத்தபன்னாலின் முறைதெரிந்தபயனான் முன்புசெய்து சற்குருவி னருள்படைத்த பயனான் டைந்தவர்கெய் தொழில்காட்டு மறிவிலியேபோல த், தன்புதல்வர்க்கிரங்கிய தாயெனவுலகோர்க்கெல் லாஞ் சங்கராசற்குருவருள் வேதாந்தநன்னூற்பொ ருளை, வன்புகொடுதமிழ்போலுந் தமிழேன்புன்க வியால் வகுத்துரைப்பேனெனத்துணிந்த வாய்மத ர்ப்புமிதுவே. (௩)

வேறு.

சற்குருவினருளாலுந் தவமுடிவின் பயனாலு ஞ்சனனநீங்கிச், சிற்கனவாழ் வடைவதற்கே சிந் தைசெய்யுந்திறமுடைய சீலராகி, நிற்குநிலைசாதன ங்க ளொருநான்குமறைநான்கு நீந்தியோக, வற்க மொடு சகலகலைகளுந்தோந்து ஞானநெறி வருவ ராமால். (௪)

இப்படியேசாதனமு மன்புவணக்கமு ஞான த்தியல்பும்பூண்டிங், கெப்படியாகிலும் பிறவாதிற் வாழுத்தி யிச்சித்தார்க்கியல்பதாகச், செப்பவல் லமகாவாக்கியத்திறமிதனை யுலகோர்க்காய்ச்செப்பி னோமென், தப்படியோர்சீடனுக்குச் சங்கராசாரிய ரன்றறைந்ததாமால். (௫)

அத்தகைமைபெற்றமகாவாக்கியந்தா லீனதெ
னில்வேதாந்தமாகிச், சுத்தபரிபூரணமுந் தேதாற்று
சராசரநிலையுந் துணிந்தோர்க்கெல்லாம், பெத்தம
துநீங்குகையும் பெறும்பேறுமுனாக்கும் ரகசியப்
பேறாகு, முத்தரிதற்குண்மையு மீனாந்துளதென்
றுரைப்பரதை மொழியுங்காலே. (க)

பழமறையினந்தமகாவாக்கியங்க ணன்கதனு
ற்பத்திபேதங், குழைவுதருமகிமைபதன் பிரகாசம
ஞ்ஞானக் குடும்பநீக்கந், தழையுமதிற்கவதி:தினி
ண்ணபம்பெற்றோர்கதை சாதகர்தியானம்,பிழையி
லதனுராயிவை யீனாந்து முண்மையி தனடைவே
பேசலுற்றும். (எ)

பாயிரம்முற்றிற்று.

நூல்.

முந்தியவேதோற்பத்தி பிரக்ஞானம் பிரமமெ
னமொழியும் வாக்கியஞ், சிந்தைசெய்யுமிரண்டிலக
ம்பிரமாஸ்யமெனும் வாக்கியஞ்செப்புமுன்றில்,தந்
தொமசியெனும்வாக்கியநாலாவதய மான்மாப்பிரம
மென்ன, வந்தவிந்தவாக்கியந்தா னதர்வணத்திலு
ற்பத்தி வகுத்தவாறே. (அ)

பேதமென்பதாசானுஞ் சீடனுமுத்தராஞான
ம்பிரமமென்ற, ரியாததுவேதென்றுரைத்தா னக

மென்றோ மொத்தவகமென்றான் சீடன், மாதவனின்
 நேகமகஞ் சொருபமகமிரண்டுமல மற்றுமென்றோ,
 றோதுவினாலிரண்டுபட்ட தென்றோனெல்லாம் பிரம
 மென்றோனெங்கேகான். (கூ)

முக்கியமாமகிமைசொல்லின் முதன்மொழிக்
 காகாமியம்போமுடிவுகாணத், தக்கவிரண்டாமொ.
 ழியாற் சீவாத்மாப்பிரமமதாய்த் தானாய்நிற்கு, மிக்
 கருமப்படிமூன்றும் வாக்கியத்தாலென்னதியானெ
 ன்றனீங்கு, நெக்குருகிநாலாம் வாக்கியத்தாற்சஞ்
 சிதவினையு நீங்குந்தானே. (க௦)

தூயபிரகாசந்தான் முந்தியவாக்கியமதொற்று
 லங்குஞ்சத்தே, யாயவிரண்டாமொழியாற்சித்துத்
 தான்பிரகாசமாகுமூன்றி, லேயதொருவானந்தம்பி
 ரகாசநாலாம் வாக்கியத்தாலெண்ணி, னேயபரிபூ
 ரணந்தான் பிரகாசமெனமறைகணிகழ்த்துமாறே.

மலமாகுமஞ்ஞான நிவர்த்திசொலு மிடத்து
 முதல்வாக்கியத்தாற், கிலமாகுமாவரண மிரண்டா
 ம்வாக்கியத்தால் விட்சேபம்போகு, நலமாகாவவித்
 தையொடு மாயையும்போ மூன்றிலப்பா னாலாஞ்
 சொல்லா, லுலகானநாம ரூபங்கள்போமெனப் பெ
 ரியோருரைப்பர்தாமே. (க௨)

ஆவதிமுதல்வாக்கியத்துக்கவத்தையொரு மூ
 ன்றுமறிந்தப்பானிற்றல், புவனவாதனைவரினுமி.

ண்டாற்போக்கிக் கூத்தர்போற்றினுதல், அவையி
ன்மீழ்மூன்றும்வாக்கியத்தா லாவனத்தமெலாங்கதைந
ண்டோங்கல், தவநிதநியானுன்மீலெல்லாம் பிரம
மென்மேறியுற்றிருக்குக்தன்மைத்தாமே. (௧௩)

வாக்கியத்திலிண்ணையங்கள் வகுக்கின்முதற்
தரமாம் வாக்கியதாலாம் வாக்கியவல்லமைபோதெ
ன்றும், முக்குமொழியத்தவநிதமா தவினுவேண்டா
ந்தா முன்றும் வாக்கியமாக் தத்வமசிபெனலா,
லாக்கியமூன்றந்தாமாமிரண்டாம்வாக்கி மத்தான
கமென்மேறீடனுரைக்கப்படிக்காட்டுதலா, மீனாக்கி
யநியாவறிவேரமமென்றவதனா னுண்ணியதாலா
ந்தாமாதுவனுமுதன்மொழியே. (௧௪)

கோதில்கதைமுதன்மொழியாற்றுகச்சரிய நா
ட்டிற்றோவதைசெய் சக்கிலியன் குறைகடவிர்த்த
டைந்தா, னீதியிரண்டாமொழியாற்கொப்பணிசீய
குருவாய் நிசிசரன்மன்பவாகற்றிசீகர்மைமயில்விட்ட
டைந்தான், சோதிசெய்மூன்றாமொழியாலஞ்ஞா
னச்சுதராற்றுன்புறுவேடுவச்சிபாசுகமடைந்தான்
வையே, யோதியநாலாமொழியாலந்தன்னசெய்வி
னையா லுதனியிலாப்புவிப் புதனியுயர்க்தடைபுகுந
தையே. (௧௫)

இந்தவகைப்படியே தியானமுதன்மொழிக்கா
மெந்தைதபரகுருத்தியான மீரண்டாம்வாக்கியத்தா

(11)

(६७)

(क २)

இந்தியை மென்ற பதத்தினுண்மை மய
மினிப்பிரமமென்ற பதத்திலக்கணங்கே

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௩)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௪)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௫)

சுருதிபதி வலியாய்

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்
(௨௬)

சுருதிபதி வலியாய்
சுருதிபதி வலியாய்

ம்பல்சீவ, னன்னபதமிரண்டினுக்கும யிக்கியமசி
யென்பரவைகளுபாதிநிற்பிறந்தயிக்கமும்பெற்
றதுகேள், துன்னுசகதீசனுக்குச் சகலபிராணிகட
ன்னூலமேதூலமவர் சூக்குமமேசூக்க, மின்னிம
றைந்திடுமாயைகாரணமாமிதனைவேறுக்கித்தானாக
விளங்கியதுபிரமம். (உஎ)

சீவவுபாதியையுரைக்கிற் றன்னளவேதூலஞ்
சிலகருவிசூக்குமமாங் காரணமஞ்ஞானந், தாவுமி
தனபிமானி சீவனிலைவயனுகாச்சாட்சியது தொம்
மென்றேசாற்றியகூடத்தர், காவலவன்சீவனெனு
முபாதியெலா நீங்கிக்கலப்பதுவே யசிபதமாய்க்கா
ட்டுமதுநீங்கும், பாவனையுமயிக்கியமாம் பண்பும்
விதிவழியே பகுத்துரைப்பர் பெரியோர்கள் பக்கு
வரானவர்க்கே. (உஅ)

நீயென்னுமுபாதிக்குத் தூலமுஞ் சூக்குமமு
நிருவகிப்ப தீசனென்று நிச்சயிக்கும் பொழுதே,
போயதுவஞ்ஞானமென்றும் பொருளதுநீயென்று
ம் புகல்வாந்தவீசனுக்குப் பொருந்துமுபாதிகளு,
மாயையெனுங்காரணத்தை மித்தையென் றேயறிந்
தான் மற்றவிரண்டுடலும்போய் வகுத்ததொழி
லிலனாய்த், தூயபிரமம்மென்றேசொல்லிறந்ததது
வாஞ்சுத்தமிதிற்சீவபரஞ்சோதியுஞ்சோதியுமே. (.)

தத்தரம்பரமாத்மாவினுக்கயிக்கிய, மோகவிபரீதம
 றநாலுவாக்கியத்தாலுமொழிந்தாரோனும், போகபூ
 ரணசொருபஞானமன்றித்தோன்றாதப்பொலிவுஞ்
 சொல்வாம். (௩௩)

பேசியசொருபத்தியல்கேள்சத்தியக்ஞான
 ந்தப்பிரமமென்று, மாசகலுமானந்தோப் பிரமமெ
 ன்று மிரண்டுமொழியதின்முன்னோது, நாசமிலாச்
 சத்தியாதிபதங்களினுற் பிரமமதைநாமருப, லேச
 மறச்சத்தியக்ஞானந்தப் பிரமமென்றே யியம்ப
 லாமே. (௩௪)

ஆனந்தோப்பிரமமெனு மிரண்டாம்வாக்கியத்
 தினுலகண்டாகார, வானந்தம்பிரமமாந் துன்பறி
 யாவின்பமாமாதலாலே, யானந்தமானந்தியெனும்
 வடிவ மிரண்டுமறவளவில்லாத, வானந்தஞ்சீவனி
 டத்தாதலால்வாக்கியத்தினயிக்கியங்கூடும். (௩௫)

அத்துவிதமிப்படியேகூடுதற்குவாக்கியத்தின
 டைவேயாசான், பத்திகொடுவீடுபெறுஞ்சீடனுக்கு
 ச்சொல்பிரதிபத்திவாக்கிய, நித்தசுத்தபுத்தமுத்தச
 த்தியபரமானந்தாத்துவிதநீங்கா, வொத்தபிரமம்ம
 கமஸ்யியென்பரதன்பொருளுமுரைத்துமியாமே.

எந்தைமொழிந்ததுமஞ்ஞானமுமஞ்ஞானத்
 தினுளவியல்புதானு, முந்தைபரமார்த்தமாயில்லை

நமக்கதனாலே முடிவாய்நின்றோ, மிந்தவகையவய
ங்கணமதன்று நமதுருவிங்கேதென்றோதி, லந்தவி
ந்தவாக்கியத்தி லுற்றகுணமுடையதே ததுவேதா
மால். (௩௭)

இக்குணங்க ளுடையபரப் பிரமமேநாமானோ
மெவ்வாறென்றோ, நெக்கககனாதியெனச்சனிப்பும
ரிப்பின்மையினு னித்தியமானோந், தொக்குடலம்
போன்மலத்தின் லுவக்கற்றுநின்றமையாற்குத்தமா
னோ, மக்கரணம்போனசிக்குமறிவுபெருமையிற் பு
த்தமானோநாமே. (௩௮)

அகங்கார விருத்தியெனப் பந்தமிலாமையின்
முத்தமானோமிந்தச், சகம்போலவினைக்குமிந்திரசா
லமிலாதிருக்கையினுற்சத்தியமானோந், சகங்காணி
ற்றன்னையல்லாற் சுகமிலையென்றேபரமா னந்தமா
கு, மிகுங்காலதேசவஸ்து வெனப்பிரியா வானந்த
வேடமானோம். (௩௯)

தோற்றியவான் பொருள்களெல்லாந்தானாகத்
தோற்றலினத்துவிதமானோ, மாற்றலுடையார்களி
வ்வாறகண்டமுந்தா மல்லாவானந்தமாதல், போற்
றுபிரமச்சொருப சமாதியென்பரதைச்சுருதிபுகலு
ம்வாக்கிய, மேற்றிலகம்பிரமேவாவஸ்யியெனு மித
னையினியியம்பக்கேண்மோ. (௪௦)

இந்த மொழிவழித்தல் மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. இவ்வழித்தல் மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. இவ்வழித்தல் மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. (10)

[illegible]

1980

[illegible]

சங்கற்பந்தனிச்சங்கற்பந்தான்மிகியாதிக்காடல்
சங்கற்பந்தனில்லிசம்பந்தான்முறையதனிவழிநடல்
சங்கற்பந்தனிலிசம்பந்தான்தானேதானேமுறைய
சங்கற்பந்தானேமுறையதனிவழிநடல்.

குத்தாலுமருந்துபோலருந்துவரப்பான்மையாலே,
யெரியோடுகலந்தபஞ்சாம் விடயமெலாமவர்மலம
ற்றிருப்பார்தாமே. (சக)

அப்படியாகினு மனல்போ லேதேனுமருந்து
வொன்றைதல்வேண்டாந், தப்பறவேயஞ்ஞானி
போற்புசிப்பனெனவுரைத்த தகைமையாலே, யொ
ப்புரைத்ததல்லாதிங் குலகிழம்புசியான்மற் றுண்
டானேனு, மெய்ப்பரிசையுணர்ந்தாரை யிகழ்ந்தா
ர்க்கு நரகமென்றுவிளம்புவாரோ. (ந௦)

அற்றைதொலுமாயிரமாயிரம் பிழைகன்செய்
தாலு மடியேன்றன்பாற், பெற்றதிருவருட்கடலி
ற் குளிப்பாட்டித் தாண்மலரும் பேராய்ச்சூட்டிச்,
சொற்றதெலாந் தோத்திரமாய்ப் புனைந்தருளியெ
னைவளர்க்குந் தொட்டிலாகி, யுற்றகுருராயனெங்க
ள்விநாயகபாரதிதமியே னுள்ளத்தானே. (ந௧)

மகாவாக்கியம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஉ ரிபுகீதையிலுள்ள மனையுத்தி.

மேயிருப்பதாலுங் களங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரு
பமேநான், (ங)

கனவினிடைநனவிலையிவ்விண்ணும் காரண
மாஞ்சமுத்திதனிவிலையந்த, நனவுகஞ்சமுத்தி
கஞந் துரியத்திலை நாலுவிதவவத்தைகஞஞ் சுத்
தத்திலை, சொனவிதமாயவத்தையெலாமிலாததா
லுஞ் சுத்தமதாஞ் சின்மாத்ர சொருபமேநாதே,
யனவாதமழியாமலிருப்பதாலு மத்துவிதசின்மாத்
ர சொருபமேநான். (ச)

தேகமுதற்சடமான விவையனைத்துந் திரிசிய
மாய்க்கடமெனவே நசிப்பதாலு, மேகபரசின்மாத்
ரவடிவாமான்மா வெப்போதுந் திருக்குருவாயிருப்
பதாலும், பாகமுறுந்தேகாதிமித்தையாகும்பகுப்ப
ற்றவான்மாவே யுண்மையாகு, மாகையினுற்றேகா
தித்திரானுனல்ல வனுருதவறிவான வான்மாவே
நான் (ரு)

சத்தியஞானந்தசுபாவமான சுகலவதிட்டா
னபரப்பிரமத்தின்கட், சித்திரவ நிருதசட துக்கமா
னசெகத்தெல்லாங் சுற்பிதமாய்த் தேதாற்றலாலே,
யித்துவிதசெகத்தெல்லாமாயுங்காலை யிலகுமதிட்
டானபரப் பிரமமேயாஞ், சுத்திசையிற்கற்பிதமா
த் தேதாற்றும்வள்ளி சோதிக்கிலதிட்டான சுத்தி
தானே. (ஸ)

இருமையெனத்தேதாற்றிய விச்செகத்தனைத்து
மிருக்கின்றதிலங்குகின்ற தின்பமென்ன, மருவியவி

வ்வாயுத்தியாயுங்காலை மன் னுமதிட்டான த்தின் க
பாவம்மாபு, சஞ்ஞவதிட்டான பரப்பிரமத்துக்
கோ சத்தியானுனந்தத் தன்மைமயன்றி, யொரு
பொருத்தாய்க்கலாத வெதம்பொய்யான வலகத்துச்
சொழியளித்தன்மைமயன்றி. (எ)

காலமொருமுன் நினைம யிருக்கையாலும் சுற்
பிதமொய்யானவையுமாயினக்கலாத ஆக, சாலவமெயா
வைவரினுமெனியைமயான ஆக சத்தியானுனந்த சொ
ருவகாலை, சாலவமொமெனினிடை யிழ்க்கன வெயோ
லவகவழிமே சுற்றிதமாய்க்கையற்றலாலே, கோல
முற்றத்தொழியுத்தி தொற்றமெல்லாக் குறைவற்ற
வழிபட்டானவையாகலான. (அ)

என்னினிட யிழ்க்கற்பிதமாய்க்க கனனின் கண்ணே
யிலக்கியதாபியானவையுமே யாயுங்காலை, மன் னுமதி
ட்டானமதா தானையன்றி மற்ெறவையுமெனக்கய
லாயிலாததெயோம், பின்னயிலாவென்னிடை யி
னயின் கண்ணே யிழ்க்கியதாபியானவையுமே யாயுங்
காலை, மன் னவதிட்டானமதாதானையன்றி யற்பமு
மேகொனக்காலா யிலவெயிலகை. (க)

ஒத்தியானுனந் தையினை யொருங்காலை யுபாதி
யிலாவென ஆக சொருபத்துக்கும், பேதமிலாப்
பரப்பிரம சொருபத்துக்கும் பேதமிலக்கணமொ
ன்னுயிர்ப்பதாலே, யாதுயிலாவகண்டபா வடிவே
காணெனதனவாதமாய் வதுவேமனானயுத்தி, மாத
வகையிலவியிதமாய் மயக்கத்தா மனனத்தின் சாதக
மாய் யுத்திதொள்ளே. (க0)

மனனயுத்தி முற்றப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம்.

பரமகதிபரகாஷ்டை பரமார்த்தத்வம் பரபா
ரம்பரமான்மா புருடன்பூன்றன், பரமசிவன்சம்பு
மகாதேவன்ருணு பரமேசன்பகபதிநற்புராணஸீச
ன், பரமனயனரியுருத்திரன் மகேசன்மற்றும்பரவு
சதாசிவன்சொதி பரமாகாசன், பரவுமகாதாரன்ம
காவியாத னத்தாபதிவிசுவாதிகனங்கிபூதபாலன்()

நாகவரஸீசானன்பத்தாவத்தா விலகாமகாரிணி
தேவனீன்றோன்விண்டு, நாசமிலான்பரவுவாரோ
ன்பிராணன்பூமா நண்ணுபுமானரனந்தரியாபியா
ன்மா, சாகவதன்சங்கமிலான் றெந்தமில்லான்ச
தைனனக்காமாரோன்றகராகாசன், பேசுபுராதன
ரோனன்சாட்சாத்நாகப் பிழங்குமபரோட்சமதுபி
ரத்தியகான்மா. (உ)

(பரமகதி-பரகாஷ்டை.)

பரமகதிமுதலான நாமார்த்தத்தைப் பாவனமா
முனிவரோபகரக்கேண்மின், பரமசிவன்சொற்கா
திகதிசுட்கெல்லாம் பரமான்மோட்சகதி யாவதா

முதலாக... (1)

... (2)

(3)

... (4)

(5)

... (6)

(7)

... (8)

அக - முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம்.

காதேவனென்னலாவன், மேவியவேவார்தாருவென
வெக்காலத்து மிகவசைவற்றிருப்பதனாற் றுணுவா
வ, னீவனெலாவீசர்க்குமீசனாக விருப்பதனாற் பர
மேசனாவனன்றே. (கூ)

(பசுபதி-புராணன்-நசன்-பரமன்.)

பாசமுறும்பசுக்கட்குப்பதியேயான பான்மை
யினாற் பசுபதியென்றுரைக்கலாவ, னீசனெலாக்கா
லத்தும்புதுமையாக விருப்பதனாற்புராணனெனப்
புகலலாவன், மாசிலதாமசுவரியமனைத்துமென்று
மருவினதாலீசனென விசைக்கலாவன், சாசுவதப்ப
ரப்பிரமசொருபமாகச் சந்ததமுமிருப்பதனாற் பரம
னாவன். (எ)

(அயன்-அரி-உருத்திரன்-மகேசன்

சதாசிவன்-சிற்சோதி.)

ஏகமதாம்பரசிவனே விவகாரத்தி லெய்திய
வைந்துருவாக விலங்குவோனா, யாகிவெகுசராசர
மாஞ்சகத்தையெல்லா மாக்கியளித்தழித் தொளித்
துவருள்வதாலே, யாகுமயனரியுருத்திரன் மகேச
ன்மற்று மருளுசதாசிவனாவனஞரியாதி, சேகரமா
ஞ்சோதியெலாம் விளக்குவிக்குஞ் சிற்சோதியா
வதனாற்சோதியாவன். (அ)

(பரமாகாசன்-மகாதாரன்.)

அகலுமனவாகாசம்பூதாகாச மவ்வியத்தவா
காசமனைத்தினுக்கும், பகருசிதாகாசமதாம்பரமன்

முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம். அள

ருளேன பரமான்வாகாசமாவதாலே, நிகரிலதாம்பா
சிவனேபரமாகாச நித்தமிலாவாதாரமனைத்தினுக்
கும், புகல்சிவனேநித்தமகாதாரமாகப் பொருந்து
வதான்மகாதாரனாவனன்றே. (கூ)

(வியாசன்-அத்தா-பதி.)

உலகமெலாம்வியாபித்து வானமேபோலோ
ருருவாய்நிறைகின்றதன்மையாலே, யிலகுசிவன்ம
காவியாசனென்னலாவனெவையுமுணுங்காலனெ
னுமுறுகாயோ, டலைவுமிகும்பலவுலகாமோதனத்
தையந்தத்திற்புகிக்குன்ற பான்மையாலே, நிலைமரு
வும்பரமசிவனத்தாவாவனிகிலமுமேகாப்பதனாற்
பதியுமாவன், (கௌ)

(விசுவாதிகன்-அங்கி.)

வீதலிலாப்பரமசிவனக்காலத்தும் விசுவமெ
னுஞ்சராசரமாஞ்சகத்துக்கெல்லா, நீதியதாய்மே
லாகநிற்பதாலே நிகழ்விசுவாதிகனென்றுநிகழ்த்த
லாவன், போதமிலாச்சகத்தையெலாமங்கியேபோ
ற் போதமளித்திலக்கியிடும் பான்மையாலே, ஞான
ருஞ்ஞாயதியிலாதிலங்காநின்ற ஞானகனப்பரமசி
வனங்கியாவன். (கக)

(பூதபாலன்-ராசவரன்-ராசானன்-பந்தா.)

பூதமெனச்சொல்லிய வெச்சீவருக்கும் போக
மொடுமோட்சத்தை யளித்துக்காக்கு, நீதியதாற்ப
ரசிவனேபூதபாலனிகிலற்குமாந்தரனாய் நின்றெப்
போது, மேதமறவங்கங்கேயேவலாலே யீசவானீ

அஅ - முத்திகண்டத்திலுள்ள சொற்பொருள்.

சானனி ரண்டுமாவ, னேதுயவாயாவையுமே பாலிக்
கின்ற வொழுக்கத்தாற்பரமசிவன் பந்தாவாவன்.

(அந்தா-ரிஷி-தேவன்-நன்றோன்.)

அகிலசராசராகமு மழிப்பதாலே யச்சிவனே
யந்தாவென்றையலாவன், சகலமுமேயபரோட்ச
மாகவென்றுஞ் சற்றும்விடாதறிவதனும் பரமனா
னே, நிகழுமகாரிஷியாவனென்றுமெங்கு நிறைநா
னவடிவாக நிகழ்வதாலே, திகழ்தேவனெனலா
ன்பொய்யாயெல்லாஞ் சிருட்டிக்குந்திறமையினால்
ன்றோனாவன். (கங.)

(விண்டு-நாசமில்லான்-பிரவு.)

பூரணமாய்ப்பரமசிவன் வியாபித்தெங்கும் பு
ரையறவேநிறைந்ததனால் விண்டுவாவன், காரியமா
ஞ்சகமெல்லா நசித்தபோதுங் காரணமாய்ப்பரமசி
வனசியாதத்தாற், பூரணமாமவெனன்று நாசமி
ல்லான் புகலுசடாசடமான சகத்துக்கெல்லாங்,
காரணமாய்ப்பரமசிவனான கணக்கதனும் ப்ரவு
வாகச்செப்பலாவன். (கச.)

(பிரானன்-பூமா-புமான்.)

எங்குநிறைந்தனைத்தையுமே யேவாநின்ற வீ
சனுயிர்சுருயிரானபான்மையாலே, பங்கமிலாப்ரா
ணனெனப்பகாலாவன் பரிச்சேதமேதான்றுமின்
றியென்றுந், துங்கசகவடிவாகித்துவிதமின்றித் துரி
யவடிவாதலினும்பூமாவாவன், மங்குசரீரங்களிடை

முத்திகண் டத்திலுள்ளசொருபநாமம். அக்

யான்மாவாக மன்னுவதாற்புமான்னவும் புகல
லாவன். (கரு)

(அரன் - ஆந்தரியாமி - ஆன்மா - சாகுவதன்.

பத்தருடையிடையெலாமரிப்பதாலே பரமசி
வனானாவன்மற்றுமன்றோ, னித்தமுமேயனைத்துக்
குமுள்ளாய்நின்று நீதியுறவேவுதலா லந்தரியாமி,
பத்தனவனைவற்கு நிசமாம்ருபமாகிநிறைந்திருப்
பதனாலான்மாவாவன், சத்தியமாய்ச்சந்ததமு மிரு
ப்பதாலே சங்கரனேசாகுவதனாவனென்றும். ()

(சங்கமிலான் - தொந்தமிலான்

சனாதனன் - ஆக்கான்.)

ஆந்தணரோ பரமசிவ னாகாசம்போ லற்பமு
மோர் பற்றுமிலாப்பான்மையாலே, தொந்தமதா
ஞ்சங்கமிலான் மற்றுமன்றோன் றுவிதமிலாத்தன்
மையினுற்றொந்தமில்லான், சந்ததமுமோர்வடிவே
யாவதாலே சனாதனனாமற்றுமவெனக்காலத்து, மந்
தமுருச்சொருபமதா யிருப்பதாலே யவினாசியாகி
லாவக்கரமுமாவன். (கௌ)

(தகராகாசன்.)

பிரமபுரமெனுமிந்தத்தேதகத்தின்கண் பிறங்கு
வதாய்ச்சிறிதாகத்தகரமென்னு, முனாசெயுமோர்
மனக்கமலமுளதாமீதி லுணர்வுருவாயாகாசனிகளோ
யாகச், சருவசககற்பனையுமுதிப்பதற்குச் சலனமி
லாவதிட்டானமானவீச, னிருளறவேயிலங்குவதா

கூ0 - முத்திகண்டத்திலுள்ளசொருபநாமம்.

ற்றகராகாச னென்று மறைமுடிவதனா லிசைக்க
லாவன். (கஅ)

(புராதனன். அபரோட்சன். அது.)

பாமசிவனெப்போதும் பழமையான பான்
மையினாற் புராதனனென்றுகாக்கலாவன்,சருவர்க்
குஞ் சந்ததமுமான்மாவாகச் சாட்சாத்தாயகமக
மென்றிலங்கலாலே, யரியசிவனபரோட்சனென்ன
லாவனது நீயேயென்னு மகாவாக்கியத்தி, லுரை
செய்தவது வென்னும்பொருளாய்நின்ற வெழுக்
கத்தாலதுவென்று முகாக்கலாவன். (கக)

(பிரத்தியகான்மா.)

வித்தரமாந்தன்னிடையே மாயையாலே வித
ம்விதமாய்க்கற்பிக்கப் பட்டதாகிச், சத்திலதாய்ச்
சித்திலதாயின்பில்லாதாய்ச் சஞ்சலமாய்ச் சார
லுறு மகங்காராதி, பித்திரளின் விலட்சணமாயகம்
பதத்தி னிலக்கியமாயிவைக்கெல்லா முள்ளுமாகிச்,
சத்தியசிற் சுகசுனமாய சலமானசங்கரனே சந்த
தமும் பிரத்தியகான்மா. (20)

ஈதுமுதல்வெருவிதமாய் வேதாந்தந்தங் களி
சைத்ததிரு நாமங்களிசைந்தோனான, போதகனப்
பாசிவனே பத்தருய்யப் புகழுமையாந்தேவியுடன்
பொருந்தினோனாய்ச், சீதமதிக் கங்கைகதிகழ் சடை
யணிந்துசீர்பெறு முக்கண்ணீலகண்டமாதி, தீதிலி
லக்கணமுற்றுத் திகழாநின்ற திவ்வியமங்களமான
வடிவாய்தோன்றும். (21)

சொருபநாமம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆத்மா னாத்மவைவலட்சண நிருபகம்.

(ஆத்மா னாத்மவைவலட்சணியம் நிரூபிக்கிறோம்.)

அவையாவன.

தேகேந்திரியாதிகள் அறித்தியங்கள், ஆத்மா நித்
தியன்.

தேகேந்திரியாதிகள் அசுத்தங்கள், ஆத்மா சுத்தன்.

தேகேந்திரியாதிகள் சடரூபங்கள், ஆத்மா போத
ரூபன்.

தேகேந்திரியாதிகள் துக்கரூபங்கள், ஆத்மா சுகரூ
பன்.

தேகேந்திரியாதிகள் திரிசியங்கள், ஆத்மா திருஷ்
டா.

தேகேந்திரியாதிகள் சவிகாரங்கள், ஆத்மா நிருவி
காரன்.

தேகேந்திரியாதிகள் நானாரூபங்கள், ஆத்மா ஏகரூ
பன்.

தேகேந்திரியாதிகள் சாபேட்சைப் பிரகாசங்கள், ஆ
த்மா நிராபேட்சைப்பிரகாசன்.

தேகேந்திரியாதிகள் பரிச்சின்னங்கள், ஆத்மா அப
ரிச்சின்னன்.

302 ஆத்மா னாத்ம வைலட்சண சீருபகம்.

தேகேந்திரியாதிகள் சகாயங்கள், ஆத்மா நிஷ்கயன்.
பன்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதீதங்கள், ஆத்மா ஆதாமன்.

தேகேந்திரியாதிகள் சாவாயங்கள், ஆத்மா சீரவன்.
வன்.

தேகேந்திரியாதிகள் அப்போகாசங்கள், ஆத்மா வீர
காசன்.

தேகேந்திரியாதிகள் ஆதிரந்தசகிதங்கள், ஆத்மா ஆ
திரந்தாசகிதன்.

தேகேந்திரியாதிகள் கசாதிபாவிசாநியாகவாதபோதக்
கள், ஆத்மா கசாநோ விசாநியாகவாதபோதா
தன்.

தேகேந்திரியாதிகள் காரியங்கள், ஆத்மா காரணன்.

தேகேந்திரியாதிகள் குணம், ஆத்மா சீர்குணன்.

இந்தப்போகாசம் தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆ
த்மாவுக்கும் வைலட்சணியம் தன்மும் விசாசகிதம்
அந்த ஆத்மாவே காரணன். மவன நீநீமுதே - ஆவ
னே முத்தன் - ஆவனே சர்வகளுள் - ஆவனே வித்தா
வான் - இப்படி அருதிதாற்பரியம்.

ஆத்மா னாத்ம வைலட்சண சீருபகம்

முத்தாப்பெத்தது.

சர்வஞ்சின்மயம்.

பரிசுதனபதிநிர்.

[illegible]